

Framing van omstreden Chinese wetten

*Eenkindpolitiek en 'heropvoeding door arbeid'-systeem in de Chinese en
Nederlandse massamedia*

Cindy Huijgen
s0903604
c.z.huijgen@umail.leidenuniv.nl
+31 (0)651017954
Masterscriptie
Begeleider: Dr. J.P. Burger
Tweede lezer: Prof. Dr. J.C. de Jong
Master Journalistiek en Nieuwe Media
Universiteit Leiden
Datum: 28 juni 2015

Abstract

In deze masterscriptie wordt onderzocht welke frames de Nederlandse en Chinese media hanteren in de berichtgeving over de eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem. De aanleiding van dit onderzoek zijn de hervormingen van deze omstreden wetten die na een belangrijke vergadering door de Chinese partijtop zijn aangekondigd. Een kwalitatieve inductieve frameanalyse van krantenartikelen levert een overzicht op van zeven dominante frames. Verder wordt besproken welke frames in welk mediasysteem voorkomen. Hieruit blijkt dat door zowel de Chinese als de Nederlandse berichtgeving te analyseren de gereconstrueerde framebundels een completere weergave van de werkelijkheid geven dan wanneer er slechts één mediasysteem zou zijn geanalyseerd.

Inhoudsopgave

Abstract	2
Inleiding	5
0.1 Wetenschappelijke relevantie	6
0.2 Maatschappelijke relevantie	6
0.3 Leeswijzer	7
1 Theorie van framing	9
1.1 Wat is framing?	9
1.1.1 Verschillende benaderingen	10
1.2 Frameproces	11
1.2.1 Verschillende spelers	13
1.3 Toepassing	15
2 Omstreden wetten in twee mediasystemen	17
2.1 Bestaand onderzoek naar framing van China	17
2.1.1 Analyse Nederlandse berichtgeving	18
2.2 Vergelijken van mediasystemen	18
2.2.1 Kenmerken van het Chinese mediasysteem	19
2.3 Mediahegemonie	20
2.3.1 Hegemonie in Chinese media	21
2.3.2 Hegemonie in Nederlandse media	22
2.3.3 Oriëntalisme als vorm van hegemonie	22
2.4 Omstreden wetten	23
2.4.1 Kritiek op de wetten	24
2.5 Samenvatting	26
3 Methode	27
3.1 Onderzoeksvraag en hypothesen	27
3.2 Casus: framing van omstreden wetten	28
3.3 Het reconstrueren van een frame	29
3.3.1 Reasoning devices, framing devices en culturele fenomenen	29
3.3.2 Frame-matrix	31
3.3.3 Inductief en deductief	32
3.4 Van bronmateriaal naar frames	33

3.4.1	Analyseprocedure	33
3.4.2	Frames benoemen en definiëren	34
3.5	Resultaten van de codeerfasen	35
4	Resultaten	38
4.1	Gereconstrueerd frame-matrix	38
4.2	Definities van de framebundels	41
4.2.1	Historisch juist	41
4.2.2	Weloverwogen beslissing	43
4.2.3	Chinese droom	45
4.2.4	Doel heiligt de middelen	47
4.2.5	Grote leugen	49
4.2.6	Slachtoffer van eigen succes	51
4.2.7	Hemels mandaat	54
5	Conclusie	57
5.1	Welke frames zijn waar dominant?	57
5.2	Advocate frames, media frames en framesponsors	58
5.3	Verschillen in de mediasystemen	58
5.4	Toetsing van hypothesen	59
6	Discussie	61
6.1	Objectiviteit	61
6.2	Relevantie van het onderzoek	62
6.3	Beperkingen en aanbevelingen	62
	Literatuur	64
A	Lijst van de concepten	68
B	Selectie van het bronmateriaal	72
C	Verwijderen van irrelevante artikelen	74

Inleiding

Deze masterscriptie analyseert de berichtgeving door Chinese en Nederlandse massamedia over de eenkindpolitiek en het systeem van 'heropvoeding door arbeid'. De aanleiding voor dit onderzoek is de recente veranderingen van deze, in zowel het buitenland als in China zelf, omstreden wetten na het derde plenum van de 18e Centrale Comité van de Chinese Communistische Partij (CCP) in november 2013. Tijdens deze plenaire sessie besloot de Chinese regering tot verdere versoepeling van de familiewetgeving, in het Westen beter bekend als de eenkindpolitiek, en de afschaffing van het systeem van 'heropvoeding door arbeid' (*laojiao*). Het Centraal Comité is het hoogste orgaan binnen de Chinese regering en wordt voor vijf jaar benoemd. In deze tijd is het derde plenum één van de belangrijkste vergaderingen van het Comité.

De aankondiging van deze hervormingen bracht niet alleen een verandering van de wetten, maar ook een verandering van de manier waarop men over de wetten nadenkt. Beide wetten zijn in de loop der jaren veelvuldig door het Westen bekritiseerd en worden gezien als de meest omstreden politieke wetten in China. De versoepeling van wetten die China decennialang handhaafde, zorgde voor reflectie van de wetten door zowel westerse als Chinese media. In deze scriptie wordt onderzocht en verklaard op welke manieren deze twee verschillende mediasystemen in hun berichtgeving de eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem weergeven. De hoofdvraag van deze scriptie luidt: Welke frames gebruiken Nederlandse en Chinese media in hun berichtgeving over de eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem?

Deze hoofdvraag is opgedeeld in de volgende deelvragen.

1. Wat is framing?
2. Wat is de eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem?
3. Wat zijn de karakteristieken van het Nederlandse en Chinese mediasysteem?
4. Welke frames met betrekking tot China zijn er door frameonderzoekers reeds gereconstrueerd?
5. Op welke manier zijn de frames uit het bronmateriaal gereconstrueerd?
6. Wat zijn de resultaten?
7. Wat is een mogelijke verklaring voor de gevonden resultaten?

Om een zo compleet mogelijke reconstructie van frames te verkrijgen beslaat het corpus van dit onderzoek een tijdspanne van 1 mei 2013 tot en met 31 mei 2014.

0.1 Wetenschappelijke relevantie

Deze scriptie richt zich op de manier waarop de Chinese en Nederlandse media berichten over de omstreden wetten. Het belangrijkste doel is het in kaart brengen van gebruikte frames bij de berichtgeving over in China gevoelige onderwerpen. Eerder onderzoek naar framing van China heeft zich voornamelijk gericht op westerse berichtgeving over het Aziatische land. Deze onderzoeken richten zich voornamelijk op de functies van gebruikte frames, oftewel de *reasoning devices*. In de bestaande literatuur ontbreekt een volledige reconstructie van frames die zich bijvoorbeeld ook richt op benamingen van Chinese concepten. De masterscriptie van Meijer (2014) analyseerde wel gebruikte frames in mediaberichtgeving over China aan de hand van zowel *reasoning devices* als *framing devices*, maar haar onderzoek beperkte zich tot de Nederlandse berichtgeving.

Een belangrijk verschil tussen dit onderzoek en bestaande onderzoeken naar framing van China is dat het corpus bestaat uit artikelen afkomstig van twee verschillende mediasystemen. Hallin en Mancini (2004) hebben een indeling gemaakt van verschillende mediasystemen aan de hand van variabelen met betrekking tot de structuur en politiek van het betrokken land. Een vervolg op deze indeling van voornamelijk mediasystemen uit westerse landen (Hallin & Mancini, 2011) besteedt ook aandacht aan niet-westerse mediasystemen. Een frameanalyse met een corpus dat zowel bestaat uit artikelen afkomstig van een westers mediasysteem als een niet-westers mediasysteem kan een bijdrage leveren aan een beter begrip over verschillende mediasystemen.

De omstreden wetten zijn gevoelige politieke onderwerpen. Van gevoelige politieke onderwerpen valt te verwachten dat ze aan de ene kant verdedigd worden en aan de andere kant bekritiseerd. Bij een frameanalyse met een corpus van zowel de Chinese berichtgeving als de Nederlandse berichtgeving over deze gevoelige onderwerpen zullen de gereconstrueerde frames een completere weergave zijn van de werkelijkheid dan wanneer de berichtgeving van slechts één mediasysteem wordt geanalyseerd. In eerder onderzoek naar gevoelige politieke onderwerpen in China bestaat het corpus slechts uit artikelen van of een westers mediasysteem of het Chinese mediasysteem (e.g., Wu, 2006; Beaudoin, 2007; Feng, Brewer & Ley, 2012; Meijer, 2014).

Deze frameanalyse kan een startpunt zijn om meerdere verschillen in perceptie van 'gevoelige onderwerpen' tussen twee landen met een ander standpunt, al dan niet een ander mediasysteem te vergelijken.

0.2 Maatschappelijke relevantie

De handhaving van de omstreden wetten is in het Westen lange tijd beschouwd als onmenselijk en een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Dit is grotendeels te wijten aan de berichtgeving van media, die de Chinese regering afschilderde als een regering die regeert met het idee dat het doel de middelen heiligt. In China zijn de wetten juist gepresenteerd als reden om harmonie en stabiliteit te bereiken. Zonder de invoering en strikte handhaving van de eenkindpolitiek was het moeilijker geworden om China uit de armoede te trekken en zonder het 'heropvoeding door arbeid'-systeem was het onmogelijk voor de

autoriteiten om de harmonie in de samenleving te behouden. Na aankondiging van de hervorming van deze wetten na het derde plenum in november 2013 hebben media uit beide landen de invoering, handhaving en verandering van de wetten gereflecteerd. Interessant zijn de uiteenlopende manieren waarop de verschillende spelers met de gevolgen en/of veranderingen van de wetten omgaan. Denk daarbij aan politici, burgers, activisten, belangenorganisaties, slachtoffers, deskundigen, etc.

Mensen halen hun begrip van de wereld voor een belangrijk deel uit de berichtgeving van media. Nieuwsberichten kunnen onmogelijk de hele waarheid bevatten. Journalisten zijn gedwongen om een perceptie van de waarheid te construeren en bepaalde aspecten van die waarheid te selecteren. De manier waarop ze dit doen kan gevolgen hebben op de individuele en publieke opinievorming. De media worden in hun keuzes geleid door externe factoren. In het theoretisch kader beargumenteer ik dat Chinese media voornamelijk worden geleid door de overheid. Daarentegen worden Nederlandse media voornamelijk geleid door een (sinologisch) oriëntalistische gedachtegang over China.

Tot slot verandert China in een rap tempo. Sinologen en andere China-geïnteresseerden houden zich bezig met de vraag waar China op koerst. Probeert China westers te worden (*sinologisch oriëntalisme*)? Kan de afschaffing van het 'heropvoeding door arbeid'-systeem gezien worden als een verschuiving waarin de Chinese regering zich steeds meer bezig houdt met het beschermen van de mensenrechten? Is China inderdaad een potentiële opvolger van de Verenigde Staten, met andere woorden komt Xi Jinpings 'Chinese Droom' uit? De maatschappelijke discussie die de hervorming van de omstreden wetten op gang heeft gebracht verdient aandacht.

0.3 Leeswijzer

De inhoud van deze scriptie is opgedeeld in vijf hoofdstukken. Elk hoofdstuk heeft een korte inleiding, gevolgd door paragrafen die zijn ingedeeld naar onderwerp.

Hoofdstuk 1 bevat de basis van een theoretisch kader. Dit hoofdstuk behandelt verschillende theorieën rondom framing. Aan de hand van een verkenning van bestaande literatuur over framing wordt er een definitie van framing opgesteld en een verantwoording gegeven van de in dit onderzoek toegepaste benadering van framing.

Hoofdstuk 2 bevat een verdieping van het theoretisch kader door in te gaan op het onderwerp van dit onderzoek. Het hoofdstuk gaat eerst in op bestaand onderzoek naar framing van China door westerse media. Vervolgens ga ik in op de verschillende mediasystemen en theorieën rondom hegemonie.

Het derde hoofdstuk introduceert de gebruikte methode. Eerst wordt er aandacht besteed aan de casus van de scriptie. Aan de hand van het theoretisch kader introduceer ik de hypothesen. Daarna volgt een analyseprocedure, waar ik stapsgewijs uitleg hoe frames op een systematische manier gereconstrueerd worden.

In het vierde hoofdstuk presenteer ik de resultaten van dit onderzoek aan de hand van de verschillende codeerfasen en een frame-matrix. Een uitgebreide beschrijving van de gereconstrueerde frames wordt gegeven.

Het laatste hoofdstuk verklaart de gevonden resultaten, deels aan de hand van het

theoretisch kader en deels door de hypothesen te toetsen.

Tot slot volgt een conclusie waarin ook een reflectie van sterke punten en zwakkere punten van dit onderzoek wordt gepresenteerd. Als laatst geef ik aanbevelingen voor toekomstige onderzoeken.

Hoofdstuk 1: Theorie van framing

Een van de toonaangevende manieren om te onderzoeken hoe onderwerpen in de media worden weergegeven is framing. Framing is binnen mediastudies de afgelopen decennia ontzettend gegroeid (e.g., Entman, 1993; Scheufele, 1999; Semetko & Valkenburg, 2000; Carragee & Roefs, 2004; Van Gorp, 2006b; Matthes & Kohring, 2008; Nisbet, 2010; Feng et al., 2012). Dit succes heeft echter geleid tot uiteenlopende benaderingen om frames te analyseren. Hierdoor zijn er verschillende definities voor framing ontstaan.

Dit hoofdstuk introduceert een algemeen geaccepteerde definitie van *framing*. Aan de hand van een aantal aspecten waarop bestaande frameonderzoeken verschillen wordt er een definitie opgesteld die voor het onderzoek van deze scriptie relevant is. Tevens komen de verschillende spelers die samen invloed hebben op het frameproces kort aan bod.

1.1 Wat is framing?

Frames spelen een grote rol in de constructie van de werkelijkheid. Binnen mediastudies betekent dit dat frames het nieuws construeren. Met andere woorden, het is een proces waarin journalisten proberen de onderwerpen die zij verslaan begrijpelijk te maken voor het publiek. Het begrip *framing* wordt in de bestaande literatuur echter op verschillende manieren gedefinieerd en toegepast.

Entman stelt dat "to frame is to select some aspects of a perceived reality and make them more salient in a communicating text, in such a way as to promote a particular problem definition, causal interpretation, moral evaluation, and/or treatment recommendation for the item described" (Entman, 1993, p. 15). Verschillende toonaangevende onderzoekers verwijzen naar deze definitie (e.g., Carragee & Roefs, 2004; Matthes & Kohring, 2008; Feng et al., 2012). Entmans definitie van het concept framing is een van de meest geaccepteerde binnen mediastudies.

De Vlaamse onderzoeker Van Gorp verduidelijkt Entmans definitie door te stellen dat *frames* "hulpmiddelen zijn, die mensen gebruiken om betekenis te verlenen aan de werkelijkheid om situaties te definiëren, verantwoordelijken en oorzaken aan te duiden, oplossingen aan te geven en om eventueel een moreel oordeel te vellen" (2007b, p. 13). Een *nieuwsframe* is volgens Van Gorp "een standvastige, metacommunicatieve boodschap die het structurerende denkbeeld weergeeft dat een nieuwsbericht samenhang en betekenis verleent" (2004, p. 3).

1.1.1 Verschillende benaderingen

In de afgelopen decennia is er veel onderzoek verricht naar framing. Frameonderzoek kan zich grofweg richten op twee verschillende zijden van framing. Enerzijds hebben academici zich bezig gehouden met de reconstructie en analyse van frames, anderzijds met de effecten die frames op de publieke opinie kunnen hebben.

Reese (2010) noemt dit onderscheid ook wel het *wat* en het *hoe* van frameonderzoek. *Wat* van framing richt zich op de manier waarop frames zijn geconstrueerd (e.g., Akhavan-Majid & Ramaprasad, 1998, 2000; Chan, 2002; Van Gorp, 2006b; Feng et al., 2012). Aan de hand van het identificeren van *framing devices* en *reasoning devices* proberen onderzoekers frames te reconstrueren. *Hoe* van framing richt zich daarentegen op de effecten van het gebruik van een bepaald frame (e.g., Scheufele, 1999; Benford & Snow, 2000; Van Gorp, 2004; Zhang & Min, 2013). (2010, p. 19-20).

In deze scriptie gaat het om de manier waarop de Nederlandse en Chinese journalisten de eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem weergeven. Deze scriptie richt zich dus op het *wat* van framing. Het *hoe* van framing zal niet nader aan bod komen.

1.1.1.1 Algemene frames en issue-specifieke frames

Bij het identificeren van frames in de berichtgeving over een bepaald onderwerp is het altijd de vraag hoe specifiek het frame moet zijn. Uiteraard zijn er bepaalde eisen waar een frame aan moet voldoen om ervoor te zorgen dat de beschrijving ervan niet te specifiek of algemeen wordt. Binnen bestaand frameonderzoek is echter een duidelijk onderscheid tussen *algemene frames* en *issue-specifieke frames*.

Issue-specifieke frames kunnen vaak slechts bij één bepaald onderwerp worden gereconstrueerd en/of toegepast. De belangrijkste kritiek op het analyseren van *issue-specifieke frames* luidt dat ze te veel gebaseerd zijn op de ideeën van de onderzoeker (De Vreese, 2005, p. 54-56). Hierdoor zijn ze te subjectief en valt het frameonderzoek moeilijk te repliceren.

Van Gorp is één van de onderzoekers die voornamelijk *issue-specifieke frames* reconstrueert in zijn frameonderzoeken. Zo identificeerde hij bijvoorbeeld het slachtofferframe en het indringerframe in zijn onderzoek naar asielzoekers in de Vlaamse media (Van Gorp, 2005, p. 491) en maar liefst twaalf verschillende frames in zijn onderzoek naar dementie (Van Gorp & Vercruyssen, 2012, p. 1277-1278). Van Gorp gaat de kritiek op het analyseren van *issue-specifieke frames* tegen door als doel te nemen dat de frames abstract genoeg moeten zijn om op meerdere onderwerpen toepasbaar te zijn.

Algemene frames zijn, zoals de naam al doet vermoeden, ruimer dan *issue-specifieke frames*. Voorbeelden van *algemene frames* zijn het 'human interest frame', het 'conflict frame', het 'politieke frame' en het 'economische frame'. Deze frames zijn in nieuwsberichten over verschillende onderwerpen vast te stellen en kunnen zelfs geïdentificeerd worden in verschillende tijden en culturen (De Vreese, 2005, p. 54).

Van Gorp geeft een belangrijk kritiekpunt op het analyseren van *algemene frames*. Hij benadrukt dat deze niet raken aan culturele normen en er daardoor geen sprake kan zijn

van een frame. Volgens hem blijft de vraag bij *algemene frames* hoe het onderwerp wordt weergegeven en op welke manier de realiteit is geconstrueerd (Van Gorp, 2007a, p. 65).

In navolging van Van Gorp maak ik in dit onderzoek gebruik van *issue-specifieke frames*. Daarbij zal ik ervoor waken dat de frames abstract genoeg zijn om ook op andere onderwerpen dan de omstreden wetten toepasbaar te zijn.

1.1.1.2 Brede en nauwe interpretatie

In Entmans framemethode worden frames gereconstrueerd door *framing devices* en *reasoning devices* te identificeren. Grofweg zijn *framing devices* het woordgebruik en de gebruikte retorische middelen in een tekst en *reasoning devices* de functies van een frame. Het identificeren van beide *devices* om frames te analyseren valt onder de brede interpretatie van framing.

Sommige onderzoekers hanteren een nauwere interpretatie van framing (e.g., Kahneman & Tversky, 1984; Pan & Kosicki, 1993; Esser & D'Angelo, 2003). Volgens deze interpretatie is woordgebruik zo belangrijk dat het identificeren van de *framing devices* genoeg is om een frame te reconstrueren. Concreet houdt dit in dat de woordkeuze, plaatsing en structuur van specifieke woorden worden geanalyseerd (Matthes & Kohring, 2008, p. 260). Zo zou ik bijvoorbeeld de benaming van de Chinese omstreden wetten kunnen analyseren. Over het algemeen spreken de Nederlandse media over *de eenkindpolitiek* en *werkkampen*, terwijl de Chinese media deze benamingen zoveel mogelijk vermijden. Zij hebben het over *de familiewetgeving* en *het systeem van 'heropvoeding door arbeid'*.

Een voorbeeld van een nauwere interpretatie is de *linguistic approach* van Pan en Kosicki. In deze benadering geven de auteurs structurele dimensies van een frame die kunnen worden geanalyseerd, namelijk: syntax, manuscript, thema en retoriek. Matthes en Kohring wijzen op de voor- en nadelen van de *linguistic approach*. Zij stellen dat hoewel de benadering systematisch en zorgvuldig is, de methode te veel tijd kost om op grote teksten toe te passen (2008, p. 258).

De nauwe interpretatie is te uitgebreid en tijdrovend voor de gelimiteerde tijdsbestek waarin een masterscriptie uitgevoerd dient te worden. Bovendien bestaat het corpus zowel uit Engelstalige artikelen als uit Nederlandstalige artikelen. Dit maakt het uitvoeren van frameanalyse in de nauwe interpretatie zo goed als onmogelijk.

1.2 Frameproces

Binnen mediastudies is framing een proces van de constructie van het nieuws. In dit proces moet er eerst een frame ontstaan voordat dit gehanteerd kan worden. Concreet betekent dit dat frames door bepaalde factoren geconstrueerd worden om vervolgens terecht te komen bij de ontvangers. De constructie van een frame en de aankomst van het frame bij de ontvangers zijn te verdelen in twee aspecten van het frameproces, respectievelijk *framebuilding* en *framesetting* (e.g., D'Angelo, 2002; Scheufele, 2000; De Vreese, 2005). Met andere woorden is de constructie van een frame het resultaat van *framebuilding* en het effect dat een frame op ontvangers kan hebben het gevolg van *framesetting*.

In het frameproces beïnvloeden verschillende spelers bewust of onbewust de constructie en de effecten van frames. Deze spelers vallen grofweg te verdelen in drie groepen: de journalisten, de stakeholders (ook wel *betrokken partijen* of *framesponsors* genoemd) en de ontvangers. Op basis van hun maatschappelijke rollen zijn deze spelers betrokken bij het frameproces en beïnvloeden ze elkaar en daardoor ook het proces (e.g., Gans, 1979; Entman, 1993, 2004; Pan & Kosicki, 1993; Carragee & Roefs, 2004; Chong & Druckman, 2007).

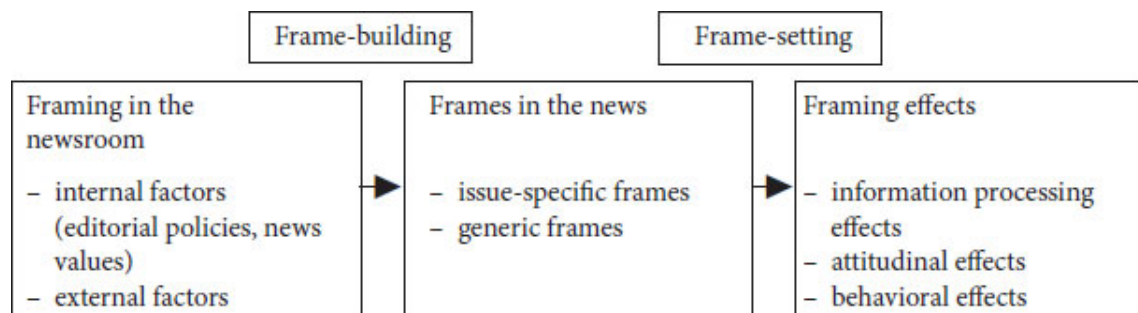
Carragee en Roefs verduidelijken de rollen van deze spelers als volgt:

”Ideally, framing research examines how frames are sponsored by political actors, how journalists employ frames in the construction of news stories, how these stories articulate frames, and how audience members interpret these frames” (Carragee & Roefs, 2004, p. 215).

De journalisten en de betrokken partijen worden binnen mediastudies beschouwd als de belangrijkste spelers. Van Gorp verklaart dit door te benadrukken dat framing binnen de journalistiek op twee verschillende manieren gebruikt wordt. Namelijk: framing *door* de media en framing *via* de media.

”The impact of frame sponsors brings me to an important distinction with implications of anyone studying frames in the media, namely the distinction between framing *by* the media and framing *through* the media. In the former case, the journalists arrive at a particular frame in their representation of an event, whereas in the latter, framing is concerned with frames that have been processed in communication utterances by frame sponsors and other actors - for example, by politicians when answering questions from journalists” (Van Gorp, 2007a, p. 68 en 69).

In het kader van het onderzoek van deze scriptie is dit onderscheid van framing *door* de media en framing *via* de media van groot belang. De rol van de overheid in het Chinese mediasysteem kan gezien worden als framing *via* de media. In het Nederlandse mediasysteem kan de rol van belangenorganisaties gezien worden als framing *via* de media. In het volgende hoofdstuk kom ik op deze vormen van hegemonie terug.

Figuur 1.1: Een integraal model van het frameproces (De Vreese, 2005, p. 52)

Volgens het frameprocesmodel van De Vreese (zie figuur 1.1) vindt *framebuilding* vooral plaats binnen een nieuwsorganisatie. Nieuws in een nieuwsorganisatie wordt in dit model

geconstrueerd door interne factoren (de journalist en de eindredactie) en externe factoren (de betrokken partijen). De invloed van deze interne factoren op het frameproces definieert Van Gorp als framing *door* de media; de invloed van externe factoren als framing *via* de media.

Frameonderzoekers zijn het niet eens over het belang van de ontvangers binnen het frameproces. Een groot deel gaat uit van een top-down benadering, waarin de journalisten en de betrokken partijen frames aan de ontvangers opleggen.

Chong en Druckman benadrukken echter dat deze elite zich bij de constructie van frames altijd laat leiden door het publiek:

”Most framing studies assume that the communicators are elite actors such as politicians, the media, scientific experts, and other opinion leaders, and that the audience consists of members of the general public. But the influence is not likely to be exclusively one-way even if there is asymmetrical influence. Frames are chosen with audience in mind, so the preferences of the audience will have a bearing on the position taking of elites” (Chong & Druckman, 2007, p. 117).

Een top-down benadering bij berichtgeving over de omstreden wetten gaat uit van een grote rol van de Chinese overheid. De bottom-up benadering van Chong en Druckman kan daarentegen verwijzen naar een sinologisch oriëntalisme (zie 2.3.3). Dit houdt in dat de manier waarop China neergezet wordt de afgelopen jaren is veranderd naar een soort respect voor het land als belangrijke speler op het wereldtoneel.

1.2.1 Verschillende spelers

Journalisten hebben invloed op het framingproces door hun maatschappelijke rol. Binnen mediastudies wordt gatekeeping gezien als de belangrijkste functie van de journalistiek. Gatekeeping is een proces waarin journalisten en andere interne factoren van een nieuwsorganisatie beslissen welke informatie doorgestuurd wordt naar de ontvangers. Dit betekent in brede zin dat journalisten de onderwerpen die in het nieuws komen selecteren, maar ook dat zij bepalen welke informatie er in een nieuwsitem wordt vermeld.

Dit proces van nieuwsselectie gebeurt aan de hand van journalistieke waarden en nieuwscriteria, waarvan nieuwswaardigheid de belangrijkste is. Net zoals bij de constructie van frames laten journalisten zich bij het selecteren van nieuws leiden door de ontvangers. Een belangrijk criterium voor nieuwswaardigheid is dan ook de afweging of het publiek er belang bij heeft de informatie te ontvangen. Zo komt buitenlands nieuws eerder in de Nederlandse media als er Nederlanders en/of Nederlandse belangen betrokken bij zijn.

Het proces van nieuwsselectie en het proces van framing gaan vaak hand in hand. Framing is onderdeel van nieuwsselectie. Door gebruik te maken van een frame kunnen journalisten gemakkelijker beslissingen maken in de selectie van informatie binnen een nieuwsonderwerp. Tegelijkertijd is nieuwsselectie onderdeel van framing. Journalisten selecteren als gatekeeper namelijk ”bepaalde aspecten van de waargenomen realiteit” (Entman, 1993) (zie 1.1).

Door hun rol als gatekeeper worden journalisten gedwongen om frames te construeren. Zonder frames zouden ze niet in staat zijn enorme hoeveelheden informatie op een efficiënte en routinematige manier door te sturen naar de ontvangers (Pan & Kosicki, 1993, p. 56).

Stakeholders zijn in Van Gorps verdeling alle betrokken partijen die frames *via* de media (zie 1.2). Ze zijn de externe factoren die invloed hebben op *framebuilding* (zie 1.2). Denk bijvoorbeeld aan politici, organisaties, instituten en maatschappelijke bewegingen. Het doel van de betrokken partijen is de media ervan te overtuigen een specifiek frame in een nieuwsitem te gebruiken (Van Gorp, 2007a, p. 68).

Om ervoor te zorgen dat journalisten 'hun' frame hanteren, moeten framesponsors hun standpunt op een strategische manier en op het juiste moment aan de media verkondigen. Dit kan bijvoorbeeld tijdens een persconferentie, maar ook in een interview of debat. Tewksbury, Jones, Peske, Raymond en Vig noemen de manieren waarop journalisten aan de hand van framesponsors de ontvangers proberen te overtuigen *advocate frames*. Zij onderscheiden dit van *media frames*, de frames die het verhaal moeten vertellen (Tewksbury et al., 2000, p. 806).

De betrokken partijen hebben een belangrijke rol binnen het frameproces. Doordat framesponsors constant proberen 'hun' frame in de media te krijgen is het samenspel met de journalisten van groot belang. De journalisten bepalen uiteindelijk welke frames er in de media komen, maar de framesponsors construeren de *advocate frames* waar journalisten eventueel uit kunnen kiezen. Ook het samenspel tussen de betrokken partijen en de ontvangers is belangrijk binnen het frameproces. Framesponsors gebruiken - veel meer dan journalisten - bewust en op tactische wijze een specifiek *advocate frame* om de ontvangers te overtuigen van hun standpunt. Dat framesponsors *advocate frames* op een tactische manier gebruiken is zeker het geval in het onderwerp van deze scriptie, waarin de Chinese overheid een grote rol speelt. In de conclusie kom ik hierop terug.

De ontvangers zijn de laatste groep die het frameproces beïnvloeden. Zij spelen voornamelijk een rol in de fase van *framesetting*. Journalisten gebruiken frames bewust of onbewust om het nieuws begrijpelijk te maken voor de ontvangers door de nadruk te leggen op bepaalde aspecten van de waarheid. Dit doen zij al dan niet aan de hand van de door de betrokken partijen geconstrueerde frames. Elke ontvanger interpreteert een frame echter op een andere manier, waardoor hetzelfde frame verschillende effecten kan hebben. Het gaat te ver voor de omvang van deze scriptie om nader op de effecten bij individuele ontvangers in te gaan.

Frames kunnen niet alleen invloed hebben op individuele ontvangers, ze kunnen ook op maatschappelijk niveau de publieke opinie beïnvloeden. In de traditie van mediastudies waren frames nauw verbonden met sociale en politieke machten (e.g., Gitlin, 1980; Tuchman, 1978; Carragee, 1991). Latere onderzoeken nuanceren of negeren deze link.

Carragee en Roefs (2004) wijzen er in hun artikel op dat dit te wijten valt aan het definitieprobleem waar framingonderzoekers in de loop der jaren mee te maken kregen. Ze adviseren dringend om framing opnieuw in het perspectief van hegemonie te zien.

”Studying the framing process within the context of the production, distribu-

tion, and interpretation of hegemonic meanings enables researchers to chart the relationship between news and the distribution of power in the society” (Carragee & Roefs, 2004, p. 222).

Met hegemonie doelen ze op het proces waarbij de heersende elite gebruik maakt van de productie en verspreiding van normen en waarden om hun eigen politieke positie veilig te stellen (Carragee & Roefs, 2004, p. 222); een concept ontleend aan Gramsci. In het kader van nieuwsframing betekent dit dat er een relatie bestaat tussen de nieuwsdistributie en de macht. Dit kan zowel de macht van de nieuwsmedia zelf zijn, maar ook de macht van de framesponsors. In de woorden van Carragee en Roefs:

”Media professionals shape the way we think and talk about public policy issues, and at the same time, mass media are a site for various actors to contest the ways in which we think and talk about policy issues” (Carragee & Roefs, 2004, p. 221).

1.3 Toepassing

Framing is een hulpmiddel om de werkelijkheid te construeren. Journalisten proberen bewust of onbewust de onderwerpen die zij verslaan begrijpelijk te maken voor het publiek. In het *wat* van framing gaat het erom op welke manier frames zijn gereconstrueerd, het *hoe* van framing richt zich op de effecten van de gebruikte frames.

Bij mijn onderzoek naar framing van omstreden Chinese wetten in de Nederlandse en Chinese massamedia richt ik me op het *wat* van framing. Het onderwerp van dit onderzoek is zo specifiek dat er *issue-specifieke frames* gereconstrueerd worden. Om te voorkomen dat de gereconstrueerde frames te veel gebaseerd zijn op mijn eigen ideeën zal ik in navolging van Van Gorp erop letten dat de frames abstract genoeg zijn om ook op andere onderwerpen toepasbaar te zijn. Om een goed beeld te krijgen van de gebruikte frames in de verschillende massamedia zullen relatief veel teksten geanalyseerd worden. Daarom hanteer ik de brede interpretatie van framing.

Nieuwsframes ontstaan binnen een proces van de constructie van het nieuws. Verschillende spelers beïnvloeden dit proces. Journalisten laten zich indirect leiden door de culturele waarden en ideeën van de ontvangers. Waar nodig passen ze hun frames aan om meer aansluiting te vinden bij het publiek. De frames die ze gebruiken kunnen afkomstig zijn van stakeholders die vaak invloed uit willen oefenen op de publieke opinie. Door dit samenspel tussen de verschillende spelers kan er een proces ontstaan waarin nieuwsdistributie een instrument is voor de heersende elite van journalisten en/of stakeholders om de publieke opinie te beïnvloeden en zo de eigen macht te garanderen.

Dit samenspel tussen de spelers in het frameproces betekent dat het onderzoek van deze scriptie in de context van twee kaders geplaatst dient te worden. Enerzijds de situatie in China, waar de massamedia niet alleen een staatsbedrijf is, maar ook door de overheid wordt gecontroleerd en gecensureerd. Anderzijds de situatie in Nederland, waar de massamedia door omstreden Chinese wetten in hun nieuwsselectie op te nemen al binnen een bepaald frame handelen.

In het volgende hoofdstuk ga ik eerst in op eerder onderzoek naar framing van China. Daarna zal ik nader ingaan op de Chinese en Nederlandse situatie met betrekking tot het frameproces van omstreden Chinese wetten en de gevolgen hiervan voor het onderzoek van deze scriptie.

Hoofdstuk 2: Omstreden wetten in twee mediasystemen

Het vorige hoofdstuk heeft een basis gelegd voor een theoretisch kader. Dit hoofdstuk geeft een verdieping van een theoretisch kader door in te gaan op het onderwerp van deze frameanalyse. Het onderzoek van deze scriptie analyseert op welke manieren twee omstreden Chinese wetten in de media worden weergegeven. In de bestaande literatuur naar framing hebben verschillende onderzoekers zich gericht op framing van China. Deze bestaande onderzoeken kunnen een steun en referentie zijn voor de reconstructie van frames in de berichtgeving over de omstreden wetten.

In dit hoofdstuk worden allereerst bestaande onderzoeken behandeld. Aangezien de berichtgeving van zowel Chinese als Nederlandse media in dit onderzoek zijn opgenomen zal er daarna gekeken worden naar de kenmerken van deze verschillende medialandschappen. Vervolgens introduceer ik de begrippen hegemonie en oriëntalisme, die respectievelijk een grote rol spelen in onderzoek naar berichtgeving van media in China en in westerse berichtgeving over China. Tot slot geef ik een korte geschiedenis van de omstreden wetten en beargumenteer ik aan de hand van artikelen uit het corpus waarom de wetten als omstreden worden gezien.

2.1 Bestaand onderzoek naar framing van China

In de bestaande literatuur naar framing hebben verschillende onderzoekers zich gericht op framing van China in de westerse massamedia. Eerder, voornamelijk Amerikaans, onderzoek behandelde framing van onder meer het babymelkschandaal, de studentenprotesten op het Plein van de Hemelse Vrede, aids, de uitbraak van SARS en de VN vrouwenconferentie in China (e.g., Kobland, Du & Kwon, 1992; Akhavan-Majid & Ramaprasad, 2000; Beaudoin, 2007; Feng et al., 2012).

Beaudoin (2007) richt zich in zijn casestudie naar de framing van SARS in de Amerikaanse en Chinese media op *reasoning devices*. Hij identificeert de volgende *reasoning devices*: aanwijzen van de verantwoordelijke, het geven van economische gevolgen, het geven van verhalen over de slachtoffers, het definiëren van het probleem. Hij reconstrueert echter geen frame aan de hand van deze *reasoning devices*.

Feng et al. (2012) analyseren de berichtgeving over het babymelkschandaal in China. Hun corpus bestaat uit berichten van één Chinees en één Amerikaans persbureau, respectievelijk Xinhua en American Press (AP). Net als Beaudoin richten Feng et al. zich vooral op het identificeren van *reasoning devices* (Feng et al., 2012, p. 258). Uit hun onderzoek blijkt een verschil tussen het gebruik van *reasoning devices* door AP aan de ene kant en Xinhua aan de andere kant, waarin AP de Chinese regering neerzet als incompetent

en Xinhua de Chinese regering juist neerzet als open en transparant (Feng et al., 2012, p. 263).

2.1.1 Analyse Nederlandse berichtgeving

Het onderzoek van deze scriptie heeft als doel frames te reconstrueren aan de hand van *framebundels*. In tegenstelling tot de bovenstaande casussen zal deze scriptie zich niet beperken tot de *reasoning devices*. Er is weinig onderzoek gedaan dat zich ook richt op framebundels in berichtgeving over China. Eén van de weinige onderzoeken die raakt aan het onderzoek van deze scriptie is de scriptie van Petra Meijer (2014). Zij heeft onderzoek gedaan naar de berichtgeving van Nederlandse journalisten over de groei van de Chinese economie.

Meijer onderzocht welke frames Nederlandse journalisten gebruiken in hun berichtgeving over China. Ze reconstrueerde zes frames, die volgens haar frameanalyse het meest dominant aanwezig zijn in de Nederlandse berichtgeving over China. Deze scriptie onderzoekt de berichtgeving van de eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem. In het onderzoek van Meijer vallen alle berichten over deze omstreden wetten onder het 'Immoral Giant'-frame.

"China is an immoral giant, which is more concerned with securing 'harmony' and 'stability', than with its own people's wellbeing. (...) Articles that use this frame usually describe things 'we' may find offensive: bad labor conditions, the one-child policy and forced abortions, repression, corruption, censorship, the lack of freedom of speech, products of bad quality ('cheap junk' etcetera)" (Meijer, 2014, p. 56).

Het door Meijer gebruikte corpus omvat een tijdspanne van vóór het derde plenum van het 18e Centrale Comité van de CCP, waarin de Chinese regering aankondigde de wetten te veranderen. Bovendien deed ze haar onderzoek op een veel bredere schaal; niet een analyse van de omstreden wetten, maar van de berichtgeving over China. Ook deed ze alleen onderzoek naar de Nederlandse berichtgeving, niet naar Chinese berichtgeving over China. Mijn verwachting is dat de Chinese berichtgeving positiever over deze wetten zal zijn dan de Nederlandse berichtgeving, maar het is ook goed mogelijk dat de Nederlandse berichtgeving inmiddels meer diversiteit vertoont dan uit Meijers onderzoek blijkt.

2.2 Vergelijken van mediasystemen

In het corpus van dit onderzoek zijn zowel de berichtgeving van Chinese als Nederlandse media opgenomen. Om het Chinese medialandschap te vergelijken met het Nederlandse is het van belang om in te gaan op de mediasystemen van beide landen. De landen kennen diverse verschillen. Denk bijvoorbeeld aan de structuur van een medialandschap, het politieke landschap waarin de media werken, de politieke rol van de media, etcetera.

Aan de hand van variabelen met betrekking tot de structuur en de politiek hebben Hallin en Mancini (2004) een indeling gemaakt van verschillende mediasystemen. Zij

stelden drie modellen op uit een corpus van achttien westerse democratische landen, waaronder Nederland: *Mediterranean or Polarized Pluralist Model*, *North/Central Europe or Democratic Corporatist Model* en *North Atlantic or Liberal Model* (Hallin & Mancini, 2004, p. 67-68). Hallin en Mancini deelden Nederland in in het *North/Central Europe or Democratic Corporatist Model*. Kenmerken van dit mediamodel met betrekking tot de structuur van het medialandschap zijn onder meer: een hoge oplage van kranten, een verschuiving van staatsmedia naar neutrale en commerciële media, geïnstitutionaliseerde zelfregulering, overheidssubsidies. Kenmerken van dit mediamodel met betrekking tot media in de context van het politieke landschap zijn onder meer: vroege democratisering, overwegend democratisch, geschiedenis van gesegmenteerd pluralisme, verzorgingsstaat, rationeel-legaal gezag (Hallin & Mancini, 2004, p. 67-68).

Onderzoekers van verschillende academische achtergronden hebben na publicatie van dit boek een discussie gevoerd over de door Hallin en Mancini opgestelde indeling, voornamelijk met betrekking tot de toepassing van deze indeling bij niet-westerse mediasystemen.

”North America and Western Europe are the marginal cases globally, the leading exceptions to how the media work in much of the worlds” (McCargo, 2012, p. 207).

Als reactie op deze academische discussie hebben Hallin en Mancini een vervolg gepubliceerd waarin onderzoekers van verschillende niet-westerse mediasystemen een poging doen om het mediasysteem van hun casus te karakteriseren aan de hand van structurele en politieke eigenschappen (2011). In het voorwoord geven Hallin en Mancini de volgende verklaring:

”This project is not based on an assumption that *Comparing Media Systems* is a natural starting point for analysis of media systems around the world; on the contrary, we were motivated to undertake this project precisely because we consider the application of our framework to cases outside the regions we studied to be highly problematic in many ways” (Hallin & Mancini, 2011, p. 3).

Om de casussen met elkaar te kunnen vergelijken stelden Hallin en Mancini vier dimensies op waaraan de onderzoekers hun casus hebben onderworpen: de structuur van het medialandschap, de mate en de vorm van politiek parallelisme, de journalistieke professionaliteit en de rol van de overheid. Voor het onderzoek van deze scriptie is alleen de casus van het Chinese mediasysteem van belang. Daarom is het niet relevant om uitgebreid in te gaan op de resultaten van de andere casussen.

2.2.1 Kenmerken van het Chinese mediasysteem

Het Chinese medialandschap kent een andere historische context dan het Nederlandse. Traditioneel gezien speelde de overheid een grote rol in het mediasysteem. De Chinese partij heeft de media in het verleden voornamelijk gebruikt om de publieke opinie te beïnvloeden. De CCP controleerde, censureerde en beheerste de media. Aan het eind van de vorige eeuw veranderde de Chinese overheid echter haar mediabeleid. Van een

systeem dat geheel onder controle van de overheid stond, kwam er een systeem dat deels commercieel is (Chan, 2002, p. 35).

Zhao Yuezhi (2011) heeft het Chinese mediasysteem geanalyseerd aan de hand van de hierboven genoemde vier dimensies die Hallin en Mancini opstelden. Zij concludeert dat de structuur van het Chinese medialandschap sinds de verandering van het mediabeleid uit twee subsectoren bestaat. Aan de ene kant een systeem waarin de Chinese Communistische Partij (CCP) de media nog steeds als communicatiekanaal gebruikt, aan de andere kant de massamedia die zeer marktgericht zijn (Zhao, 2011, p. 155). Hoewel de overheid de beide sectoren in hoge mate controleert, dwingt deze verandering de CCP om op verschillende manieren met het volk te communiceren. Enerzijds op de traditionele manier, vaak gebruikt binnen de partij. Anderzijds op grote schaal via de massamedia (Zhao, 2011, p. 158).

Ook de werkmethode van Chinese journalisten is anders dan die in het Nederlandse medialandschap. Latham (2000) beargumenteert dat Chinese journalisten gedreven zijn om het volledige verhaal te geven. Met andere woorden, ze belichten het verhaal eenzijdig. Dit in tegenstelling tot westerse democratische mediasystemen, waarin hoor en wederhoor één van de belangrijkste normen is.

”In China it was important to give the ‘whole picture’ meaning that stories were to have an educative function telling people not just what happened, but why, how, what to make of it, and so on” (Latham, 2000, p. 641).

Dit komt omdat de bovenlaag van de samenleving bang is dat er ‘chaos’ in het land ontstaat. Hoogopgeleiden denken dat als journalisten meerdere kanten van een verhaal beschrijven, lager opgeleiden het niet meer begrijpen. In deze gedachtegang zou censuur en mediacontrole door de overheid helpen om ‘chaos’ te voorkomen. Hoogopgeleiden die de censuur wel opmerken steunen deze keuze om de ‘chaos’ te voorkomen of begrijpen op zijn minst de reden van de overheid en/of de journalisten voor de censuur (Latham, 2000, p. 650). Zhao plaatst deze werkmethode van journalisten en overheidscontrole op de media die door hoogopgeleiden grotendeels worden gesteund in een Chinese context. Volgens haar analyse is de basis van Chinese journalistieke professionaliteit de gedachte ‘de mensen te dienen’ (Zhao, 2011, p. 164).

2.3 Mediahegemonie

Zoals hierboven blijkt, is het bij het vergelijken van verschillende mediasystemen belangrijk om een aantal variabelen onder de loep te nemen. Hallin en Mancini (2004, 2011) deden onder meer onderzoek naar de structuur en de politieke rol van de mediasystemen. Bij de politieke rol van de mediasystemen speelt het begrip hegemonie een belangrijke rol.

Met hegemonie wordt overwicht van iets of iemand op een bepaald gebied bedoeld. Op politiek gebied gaat het om het overwicht van de regering. Eén van de grondleggers van de term op politiek gebied is de Italiaanse politicus Antonio Gramsci. Zijn theorie van culturele hegemonie gaat ervan uit dat de heersende partij haar denkbeelden over het leven, culturele normen en waarden overbrengt aan het volk. Bij de heersende partij

kan gedacht worden aan de media, hogere klassen, hoogopgeleiden, etc. Bovendien kan de regering de media ook gebruiken als middel om haar denkbeelden op het volk over te brengen (Gramsci, 1971). Volgens Altheide (2001) betekent dit het volgende:

”Unlike culture, which implies a world necessarily limited by the symbolic experience of the members of a society, hegemony programmatically denies this claim, implying that ideological freedom can be obtained when the dominant forces are identified and then resisted” (Altheide, 2001, p. 477).

De theorie van hegemonie kan zowel toegepast worden op het Chinese medialandschap, als op het Nederlandse medialandschap.

2.3.1 Hegemonie in Chinese media

Een vorm van hegemonie is wanneer de regering de media gebruikt als middel om denkbeelden op het volk over te brengen (Gramsci, 1971). Deze vorm van hegemonie heeft traditioneel een grote rol gespeeld binnen het Chinese mediasysteem en sluit aan op de definitie waar Carragee en Roefs (2004) op doelen. Namelijk: het proces waarbij de heersende elite normen en waarden verspreiden om de eigen politieke positie veilig te stellen (zie 1.2.1). Het Chinese medialandschap is de afgelopen decennia echter flink veranderd. Van media die volledig onder controle van de overheid staan, naar een systeem waarin media deels commercieel zijn. Chan (2002) beargumenteert dat deze verschuiving van propagandistische media naar deels populistische media mogelijk was omdat de overheid na de studentenprotesten op het Tiananmen-plein van 1989 inzag dat propaganda niet langer werkte. Om de eigen politieke positie te behouden moest er een tussenweg worden gevonden (Chan, 2002, p. 48). Hij beargumenteert dat met de komst van deels commerciële media de manier waarop de overheid de media gebruikt verschoof van propaganda naar hegemonie (Chan, 2002). Bij hegemonie in hedendaagse Chinese media spelen de concepten media als spreekbuis van de heersende partij en agendasetting een grote rol.

De verschuiving van media onder totale overheidscontrole naar een deels commercieel mediasysteem betekent niet dat de overheid de media links heeft laten liggen. De Chinese Communistische Partij (CCP) heeft de media altijd gebruikt als middel om haar denkbeelden naar het volk over te brengen. Met andere woorden, de CCP gebruikt de media nog steeds (deels) als spreekbuis (e.g., Latham, 2000; Chan, 2002). Dit sluit aan op de bevindingen van Latham (2000), namelijk dat mediacontrole door de overheid helpt om 'chaos' te voorkomen. De Chinese regering heeft haar mediabeleid bewust veranderd in de jaren '90 van de vorige eeuw. De toenmalige president Jiang Zemin hield een toespraak over het mediabeleid in 1996, waarin hij voor het eerst het mediabeleid beschreef als *yulun daoxiang*. Chan (2002) vertaalt de term *yulun daoxiang* als agendasetting. Hij ziet het verschil tussen propaganda en agendasetting als: ”While propaganda tries to tell people what to think, agenda-setting tries to tell them what to think about” (Chan, 2002, p. 47-48).

Voor het onderzoek van deze scriptie betekent dit dat er in de Chinese media naar verwachting overwegend denkbeelden van de overheid over de omstreden wetten naar voren

komen. Alles wat de Chinese media schrijven over de Chinese wetten is zeer waarschijnlijk goedgekeurd door de CCP. Dit betekent dat de berichtgeving die niet door de Chinese media wordt verslagen maar wel door de Nederlandse media, denkbeelden en/of gebeurtenissen omvat waarvan de CCP niet wil dat het volk erover nadenkt.

2.3.2 Hegemonie in Nederlandse media

Hegemonie is het overwicht van iets of iemand op een bepaald gebied, waarbij een heersende partij zijn denkbeelden overbrengt aan de rest. In het Chinese medialandschap is deze heersende partij de Chinese Communistische Partij (CCP). In westerse medialandschappen is het moeilijker de heersende partij aan te wijzen. Het samenspel tussen de verschillende spelers (zie 1.2.1) speelt een rol om de heersende partij waar de hegemonie vandaan komt aan te wijzen. Van de verschillende spelers mogen ook zeker de journalisten zelf niet vergeten worden.

Als de journalisten de heersende partij zijn, wordt er gesproken over mediadominantie. Altheide (2001) beargumenteert dat er expliciete en impliciete aspecten zijn van mediadominantie. Met andere woorden, er zijn verschillende manieren waarop journalisten bewust of onbewust gebruik maken van hun overwicht. Altheide noemt drie belangrijke aspecten. (1) Journalisten maken gebruik van bepaalde routines, journalistieke waarden en nieuws-criteria die binnen een bepaalde dominante ideologie vallen (zie 1.2.1). Door hun rol als gatekeeper zijn journalisten gedwongen om nieuws te selecteren en frames te construeren. Bij het selecteren van een nieuwsitem en het verslaan van een bericht maken zij keuzes en gebruiken zij bepaalde woorden die binnen een ideologie vallen. Als dit een dominante ideologie is, dan is er sprake van hegemonie. (2) Journalisten verslaan vaak conservatieve onderwerpen die voldoen aan een status quo. (3) Journalisten verslaan verre landen op een negatieve manier (Altheide, 2001, p. 478).

In het kader van dit onderzoek betekent dit dat de manier waarop journalisten de Chinese omstreden wetten verslaan zeer waarschijnlijk voldoet aan een dominante ideologie over China. Journalisten maken waarschijnlijk gebruik van frames die ontvangers een bepaalde boodschap over China meegeven. Mogelijk is dit een conservatieve en/of negatieve boodschap.

2.3.3 Oriëntalisme als vorm van hegemonie

Altheide (2001) stelt dat één van de aspecten van mediahegemonie is dat journalisten verre landen vaak op een negatieve manier verslaan. Dit valt te verklaren aan de hand van het concept oriëntalisme. De term oriëntalisme heeft een opmars gekend na publicatie van het gelijknamige boek door Edwin Said (1978). Said geeft oriëntalisme in dit boek een nieuwe betekenis, namelijk de dominante manier waarop het 'Westen' (ook wel *occident* genoemd), het 'Oosten' (ook wel *oriënt* genoemd) opvat. Volgens Said definieert het 'Westen' zichzelf als het tegenovergestelde van het 'Oosten'. 'Zij' zijn barbaars, achterlijk, onbeschaafd, vreemd en primitief, dus 'wij' zijn verlicht, beschaafd, normaal en progressief (Said, 1978). Met andere woorden, als journalisten China negatief in het nieuws zetten dan worden de positieve kanten van Nederland (en/of het Westen) benadrukt.

Said schreef zijn boek als kritiek op het kolonialisme van het Westen. Zijn boek richt zich voornamelijk op het Midden Oosten. Sinds de publicatie van zijn boek hebben onderzoekers met verschillende academische achtergronden zich gemengd in het debat over oriëntalisme. In dit debat werd de nodige kritiek geleverd op Said's boek, maar zijn zijn bevindingen ook beaamt.

Onderzoekers die zich richten op Chinastudies hebben de term oriëntalisme toegepast op de manier waarop het Westen China opvat (e.g., Ryckmans, 1984; Isaacs, 1958; Jones, 2001; Vulkovich, 2008; Chan, 2009). Dit zogeheten *sinologisch oriëntalisme* is niet hetzelfde als de manier waarop het Westen het Midden Oosten ziet. De beroemde quote uit een gedicht van Kipling: "Oh, East is East, and West is West, and never the twain shall meet", is volgens Vulkovich niet van toepassing op China (Vulkovich, 2013, p. 1). Isaacs beargumenteert dat de manier waarop het Westen China (en Chinezen) ziet tweezijdig is: "American images of the Chinese tend to come in jostling pairs. The Chinese are seen as a superior people and an inferior people; devilishly exasperating heathens and wonderfully attractive humanists" (Isaacs, 1958, p. 70-71).

Vulkovich beargumenteert dat *sinologisch oriëntalisme* de afgelopen decennia veranderd is. De tweezijdige beeldvorming van China waarin Chinezen aan de ene kant gezien worden als interessant en aantrekkelijk en aan de andere kant als achterlijk en minder is ouderwets. Tegenwoordig wordt bij *sinologisch oriëntalisme* de *oriënt* gezien als een object dat sinds de studentenprotesten op het Tiananmen-plein in 1989 steeds meer een centrale positie op het wereldtoneel heeft aangenomen (Vulkovich, 2013, p. 1).

"China is seen as in a process of haltingly but inevitably becoming-the-same as 'us': open, liberal, modern, free. Put another way, 'China' is understood as becoming *generally equivalent* to the West" (Vulkovich, 2013, p. 1).

Met andere woorden, China behoort steeds minder tot de traditionele Aziatische *oriënt* van Said en wordt steeds meer gezien als *hetzelfde* als het 'Westen'.

De moderne definitie van *sinologisch oriëntalisme* van Vulkovich is naar mijn mening niet alleen een verschuiving van oriëntalisme, maar ook een vorm van framing. Namelijk een soort frame waarin China zich aanpast aan het Westen en steeds meer gaat lijken op het Westen. In dit onderzoek zou dat betekenen dat de eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem zijn versoepeld omdat China westerse waarden zoals de bescherming van mensenrechten aanneemt als eigen waarden.

2.4 Omstreden wetten

De Chinese regering kondigde in november 2013 aan twee wetten, die zowel binnen China als door het Westen zijn bekritiseerd, te veranderen. De veranderingen zijn onderdeel van de hervormingen die de Chinese partijtop onder leiding van president Xi Jinping tijdens één van de belangrijkste vergaderingen wil doorvoeren.

De partijtop besloot tijdens de vijfdaagse vergadering die bekend staat als het derde plenum tot verdere versoepeling van de eenkindpolitiek en afschaffing van het 'heropvoeding door arbeid'-systeem (*laojiao*-systeem). Beide wetten zijn eind vorige eeuw ontstaan.

In de afgelopen decennia heeft de Chinese regering ze in mindere of meerdere mate gehandhaafd. Hieronder volgt een bondige introductie van deze wetten.

De eenkindpolitiek werd in 1979 ingevoerd om de groeiende populatie in China aan banden te leggen. Zoals de naam al aangeeft was het verboden voor echtparen in China om meer dan een kind te hebben. Vanaf het begin kende deze familiewetgeving uitzonderingen. Zo kunnen families waarbij het eerste kind een handicap heeft een tweede kind nemen. Ook als de vrouw en de man allebei gevaarlijk werk doen, bijvoorbeeld mijnwerk, of beiden enig kind zijn, kunnen ze een tweede kind nemen. Op het platteland mochten echtparen na vijf jaar een tweede kind, meestal alleen als het eerste kind een meisje was. Ook voor meerlingen werd een uitzondering gemaakt (Hesketh, Lu & Xing, 2005).

De versoepeling na het derde plenum in november 2013 van de eenkindpolitiek maakt het mogelijk voor paren waarvan de man of de vrouw enig kind is om een tweede kind te krijgen.

Het 'heropvoeding door arbeid'-systeem (*laodong jiaoyang* afgekort *laojiao*) werd in 1957 ingevoerd. In de verklaring van het Staand Comité van augustus 1957 staat dat de heropvoedkampen onder meer bedoeld zijn voor contrarevolutionairen en antisocialisten die een kleine misdaad hebben begaan. Zij kunnen zonder gerechtelijke procedure veroordeeld worden tot maximaal 3 jaar in een heropvoedkamp (Fu, 2005).

Tijdens het derde plenum in november 2013 besloot de Chinese partijtop om het 'heropvoeding door arbeid'-systeem in zijn geheel af te schaffen.

2.4.1 Kritiek op de wetten

Sinds de invoering van de eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem is er kritiek geleverd op de wetten. Niet alleen door het buitenland, maar ook door burgers, deskundigen en belangenorganisaties afkomstig uit China.

Westerlingen bekritisieren de eenkindpolitiek voornamelijk vanwege de gedwongen abortussen (Wang, 2005, p. 6).

"Het eenkindbeleid geldt sinds de invoering ervan als een van de felst bekritiseerde Chinese wetten, omdat het diep ingrijpt in de persoonlijke levenssfeer. De kritiek kwam vooral uit westerse landen en richtte zich verder met name op de praktijk van door de overheid soms met geweld afgedwongen abortussen" (artikel 176, 16 november 2013, *de Volkskrant*).

Bij de invoering van de eenkindpolitiek hebben burgers de politiek schoorvoetend nageleefd. Niet zelden ontstonden er conflicten tussen handhavers van de wet en boeren die traditioneel veel kinderen op de wereld zetten om te kunnen helpen op het land (Wang, 2005, p. 6). Chinese deskundigen hebben voornamelijk kritiek op de wet vanuit een demografisch perspectief.

"The decision to allow couples to have a second child and major reforms to support an aging population came after demographers' repeated calls for a

change in the one-child policy. They argue a declining fertility rate has blunt the labor cost advantage and reduced input to the social security fund. "The authorities relaxed the one-child policy because they know not doing so would exert overwhelming burden on the economy," said Li Jianmin, a demographer with Nankai University, in Tianjin" (artikel 71, 20 november 2013, *Xinhua*).

Kritiek op het 'heropvoeding door arbeid'-systeem komt van het buitenland voornamelijk vanuit mensenrechtenorganisaties. Ook is er kritiek op dat China de werkkampen gebruiken om activisten, dissidenten en aanhangers van verboden religies zonder proces op te sluiten. In 2012 verscheen er een noodkreet van een gevangene uit zo'n heropvoedkamp in Amerikaanse media.

"Meneer Zhang - een schuilnaam - is een aanhanger van de Falun Gongbeweging. Hij werd in 2008 opgepakt, enkele maanden voor de Olympische Spelen in China. Tweeëneenhalf jaar moest hij daarna in het werkkamp zitten. 'Voor mensen die daar nooit zijn geweest, is het onmogelijk een voorstelling te maken', schetste hij de situatie tegenover CNN-journalist Steven Jiang. 'Het eerste wat ze doen, is je menselijke waardigheid breken en je vernederen'. Dat gaat via 'systematisch gebruik van slaag, het onthouden van slaap en marteling. Dat is vooral gericht op degenen die hun opvattingen weigeren te herroepen.' De slopende dwangarbeid bleek voor Zhang 'een ontsnapping te zijn van het vreselijke geweld. We dachten dat we onszelf konden beschermen zolang we maar doorwerkten en het werk goed deden.'" (artikel 595, 20 november 2013, *Nederlands Dagblad*).

Chinese kritiek richt zich op het feit dat het 'heropvoeding door arbeid'-systeem ouderwets is en niet langer meer juridisch te verantwoorden.

"Legal experts have widely criticized the program and argued that it contradicts laws.

Under China's Criminal Law, the lightest penalty is three months to two years of home arrest under surveillance. And the second lightest is one to six months in a police detention facility" (artikel 130, 15 november 2013, *Xinhua*).

Chinese media uiten hun kritiek op het 'heropvoeding door arbeid'-systeem online aan de hand van een incident. Bijvoorbeeld de zaak van de Chinese Tang Hui.

"In August 2012, Tang Hui, a native of central Hunan Province, was sent to labor camp in Yongzhou City to serve an 18-month sentence after petitioning for justice for her daughter, who was repeatedly raped and forced into prostitution at the age of 11.

Tang protested in front of local government buildings and called for the death penalty for all convicts. She also complained that the local police department had falsified evidence to reduce the sentences of people involved.

Overwhelmed by the media pressure, the decision was revoked eight days later and Tang was released” (artikel 586, 12 november 2013, *People’s Daily*).

2.5 Samenvatting

Eerder onderzoek naar framing over China bevat een aantal specifieke casussen. Er zijn voornamelijk onderzoeken gedaan die zich richten op het identificeren van *reasoning devices*. Het onderzoek van Meijer (2014) kan een basis zijn voor de reconstructie van frames voor dit onderzoek. In haar onderzoek vallen de omstreden wetten in het ‘Immoral Giant’-frame, wat inhoudt dat China koste wat het kost de harmonie en stabiliteit in het land en de politiek wil bewaren.

Het onderzoek van Meijer is echter niet peer-reviewed, waardoor er niet alleen van haar resultaten uit kan worden gegaan. Aangezien het onderzoek van deze scriptie zich zowel richt op het Chinese mediasysteem als op het Nederlandse mediasysteem is het voor de basis van een theoretisch kader belangrijk de kenmerken van beide systemen te identificeren. Hallin en Mancini (2004) stelden aan de hand van westerse mediasystemen drie modellen op. Het Nederlandse mediasysteem valt in hun verdeling onder het *Democratic Corporatist Model*. Dit model heeft onder andere als kenmerk dat het gaat om neutrale en commerciële media.

Anders is de situatie in het Chinese mediasysteem waarin de overheid traditioneel een grote rol heeft gespeeld. Zhao (2011) stelt dat de structuur van het Chinese medialandschap uit twee subsectoren bestaat. Aan de ene kant gebruikt de Chinese Communistische Partij (CCP) de media als communicatiekanaal, aan de andere kant is de massamedia marktgericht. De censuur is nodig, zo beargumenteert Latham (2000), om ‘chaos’ te voorkomen.

Bij de politieke rol van mediasystemen speelt hegemonie een belangrijke rol. In het Chinese mediasysteem is die hegemonie duidelijk aanwezig in de vorm van de overheidscontrole op de media. In de afgelopen decennia heeft China haar mediabeleid veranderd van een propagandisch naar een populistisch systeem. Chan (2002) ziet een verschuiving van propaganda naar agendasetting. Met agendasetting bedoelt hij dat de overheid de Chinese media nog altijd als spreekbuis gebruikt om te regelen waarover het volk denkt.

In het Nederlandse mediasysteem speelt mediadominantie een belangrijke rol. Altheide (2001) beargumenteert dat journalisten al dan niet bewust gebruik maken van hun overwicht. Bij verre landen zoals China doen ze dit door op een negatieve manier verslag te geven. Dit valt te verklaren aan de hand van het concept oriëntalisme.

Vulkovich (2013) beargumenteert dat het *sinologisch oriëntalisme* een verschuiving laat zien. Van een tweezijdige beeldvorming waarin Chinezen zowel interessant als ondergeschikt zijn naar een beeldvorming waarin Chinezen steeds meer *gelijk* zijn aan het ‘Westen’. Ik zie in zijn vorm van *sinologisch oriëntalisme* ook een frame. Daarmee is zijn definitie waardevol voor het onderzoek van deze scriptie.

In het volgende hoofdstuk zal ik de methode die ik voor het onderzoek van deze scriptie heb gebruikt uitgebreid behandelen.

Hoofdstuk 3: Methode

In de voorgaande hoofdstukken heb ik een basis gelegd voor een theoretisch kader. In dit hoofdstuk wordt de werkmethode geïntroduceerd die ik heb gebruikt om te onderzoeken op welke manieren de Nederlandse en Chinese media de omstreden wetten weergeven. Hiervoor maak ik gebruik van theorieën over framing en de manier waarop frameonderzoekers hun resultaten presenteren.

Dit onderzoek maakt gebruik van artikelen gepubliceerd door Chinese en Nederlandse media. In dit hoofdstuk zal als eerste de onderzoeksvraag opnieuw geformuleerd worden. Aan de hand van het theoretisch kader heb ik twee hypothesen opgesteld die in de conclusie zullen worden getoetst. Daarna ga ik gedetailleerd in op de totstandkoming van het corpus. In hoofdstuk 1 is Entmans definitie van *framing* (1993) geïntroduceerd als algemeen geaccepteerd binnen mediastudies. Dit hoofdstuk borduurt voort op zijn definitie, waarbij de nadruk wordt gelegd op de reconstructie van bestaande frames in de media gepresenteerd in een frame-matrix. Tot slot komen de verschillende stappen van coderen aan bod, waarbij ik ook presenteer hoe uit het bronmateriaal van dit onderzoek frames zijn gereconstrueerd.

3.1 Onderzoeksvraag en hypothesen

Deze scriptie richt zich op de verschillende frames die door Chinese en Nederlandse massamedia in de berichtgeving over eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem gebruikt worden. De hoofdvraag van deze scriptie luidt: welke frames gebruiken Nederlandse en Chinese media in hun berichtgeving over de eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem?

Het onderzoek tracht op verschillende gebieden een bijdrage te leveren. Het belangrijkste doel van dit onderzoek is het in kaart brengen van de frames die dominant zijn in de berichtgeving over de omstreden wetten. Resultaten van het onderzoek geven inzicht in eventuele verschillen tussen gebruikte frames in de Chinese en Nederlandse massamedia. Deze verschillen zullen vervolgens gekoppeld worden aan conclusies aan de hand van het theoretisch kader (zie hoofdstuk 1 en hoofdstuk 2). De resultaten binnen deze scriptie kunnen eraan bijdragen om een vollediger beeld te krijgen van hoe westerse media China neerzetten.

Voor het onderzoek zijn twee hypothesen opgesteld aan de hand van het concept hege- monie dat in het theoretisch kader is geïntroduceerd (zie hoofdstuk 2).

Hypothese 1: Frames die getuigen van hegemonie van de overheid zijn dominant aanwezig in de Chinese berichtgeving over de omstreden wetten.

Hypothese 2: Frames die overeenkomen met sinologisch oriëntalisme zijn dominant aanwezig in de Nederlandse berichtgeving over de omstreden wetten.

Aan de hand van de resultaten van het onderzoek heb ik een uitspraak gedaan over deze hypothesen. Dit wordt in de conclusie uitgebreid behandeld.

3.2 Casus: framing van omstreden wetten

Het onderzoek van deze scriptie tracht dus frames gebruikt door de Chinese en Nederlandse massamedia in artikelen over de eenkindpolitiek en/of het 'heropvoeding door arbeid'-systeem te reconstrueren. Het bronmateriaal bestaat uit artikelen die in de periode van mei 2013 tot en met mei 2014 gepubliceerd zijn door twee Chinese staatsmedia en de Nederlandse massamedia die in de database van *LexisNexis* staan, aangevuld met artikelen van de *Nederlandse Omroep Stichting* (NOS) en *RTL Nieuws*.

Het corpus van dit onderzoek bestaat uit een tijdspanne van dertien maanden. Het beginpunt is mei 2013, net een paar maanden voordat de Chinese regering de verandering van beide wetten aankondigde. De tijdspanne is relatief kort, hiervoor zijn drie praktische redenen. Ten eerste is er door de geselecteerde media in deze maanden relatief veel gepubliceerd over de omstreden wetten. Ten tweede was er na mei 2014 in zowel de Chinese als de Nederlandse media nauwelijks meer aandacht voor de omstreden Chinese wetten. Tot slot is er voor een relatief korte periode gekozen om de uitvoerbaarheid van het onderzoek te garanderen. Hierbij is rekening gehouden met de gelimiteerde tijdsbestek waarin een masterscriptie uitgevoerd dient te worden.

Aan de Chinese kant worden nieuwsberichten van het staatspersbureau *Xinhua* en het staatsdagblad *People's Daily* geanalyseerd. Er is gekozen om uitsluitend gebruik te maken van de Engelstalige producties van deze media. Dit omdat Nederlandse journalisten vaak van deze producties gebruik maken wanneer het medium geen buitenlandcorrespondent in China ter beschikking heeft.

Aan de Nederlandse kant is er gekozen voor een zo groot mogelijke selectie. Na een eerste verkenning van het bronmateriaal bleek dat de berichtgeving over de omstreden wetten onvoldoende was om één of twee media te selecteren. Er is gekozen om artikelen die in de database van *LexisNexis* staan op te nemen in dit corpus om enkele praktische redenen. De database van *LexisNexis* is uitgebreid en geordend. Het heeft een praktische indexering en een zoekmachine die de resultaten gesorteerd op publicatiedatum weer kan geven. Naast deze database is er ook voor gekozen om de artikelen die gepubliceerd zijn door de *NOS* en *RTL Nieuws* op te nemen in het corpus. Dit omdat deze media de grootste Nederlandse omroepen met een eigen nieuwsredactie en een eigen buitenlandse redactie zijn.

In hoofdstuk 2.2 (p. 18) is al uitgebreid ingegaan op de verschillen tussen het Chinese en Nederlandse medialandschap en wat deze verschillen kunnen betekenen voor de resultaten van dit onderzoek.

Het corpus bestaat uit 476 artikelen, 265 berichten zijn afkomstig van de Chinese media (*Xinhua*: 152, *People's Daily*: 68, beide: 45) en 211 berichten van de Nederlandse media.

Er zijn 368 berichten die te maken hebben met de eenkindpolitiek en 90 berichten die te maken hebben met het 'heropvoeding door arbeid'-systeem. In B en C staat uitvoerig beschreven hoe het corpus tot stand is gekomen.

3.3 Het reconstrueren van een frame

In bestaande analyses van framing hebben onderzoekers verschillende componenten aangeduid waaruit een frame blijkt. Deze componenten variëren van onderwerp, tot woordkeuze, van argumenten tot gebruikte bronnen. De door onderzoekers aangeduide componenten zijn grofweg te onderscheiden in *reasoning devices* en *framing devices* (zie 1.1.1).

Zoals in hoofdstuk 1.1 (p. 9) al kort aan bod kwam, is Entman een toonaangevende onderzoeker binnen de theorie rondom framing. Aan de hand van Entmans theorie over framing zijn er verschillende methoden ontwikkeld om frames te reconstrueren. Een deel van deze methoden analyseert frames door de *reasoning devices* en/of *framing devices* te identificeren (e.g., Gamson & Lasch, 1983; Gamson & Modigliani, 1989; Pan & Kosicki, 1993; Carragee & Roefs, 2004; Van Gorp, 2007a; Feng et al., 2012).

De Vlaamse onderzoeker Van Gorp stelt dat het identificeren van *devices* het belangrijkste gedeelte van framinganalyse is en voegt deze vervolgens samen tot wat hij een *framebundel* noemt (Van Gorp, 2007a, p. 64).

"Each frame that a journalist has applied in a text can be represented as a 'frame package,' a cluster of logical organized devices that function as an identity kit for a frame" (Van Gorp, 2007a, p. 64).

3.3.1 Reasoning devices, framing devices en culturele fenomenen

Diverse onderzoekers analyseren frames door zowel de *reasoning devices* als de *framing devices* te identificeren. Gamson en collega's beargumenteren dat een bundel van componenten betekenis aan een onderwerp geven. Zo'n bundel wordt door deze onderzoekers een *mediabundel* genoemd en bestaat uit *reasoning devices* en *framing devices* (Gamson & Lasch, 1983; Gamson & Modigliani, 1989).

"A package has an internal structure. At its core is a central organizing idea, or frame, for making sense of relevant events, suggesting what is at issue. (...) a package offers a number of different condensing symbols that suggest the core frame and positions in shorthand, making it possible to display the package as a whole with a deft metaphor, catchphrase, or other symbolic device" (Gamson & Modigliani, 1989, p. 3).

Van Gorp maakt een paar opmerkingen over de *mediabundel* zoals Gamson met zijn collega's heeft opgesteld. Ten eerste beargumenteert Van Gorp (2007a) dat frames ook afhankelijk zijn van *culturele fenomenen*. Hij dringt er op aan *culturele fenomenen* als derde component van de bundel te beschouwen.

Verder wijst Van Gorp erop dat de benaming *mediabundel* ongelukkig is gekozen. Een frame hoeft namelijk niet per definitie door de media geconstrueerd te zijn, ook andere

maatschappelijke partijen kunnen gebruik maken van frames. Hij suggereert daarom de term *framebundel* (Van Gorp, 2007a, p. 74).

Bij de analyse van frames proberen onderzoekers componenten aan te duiden waaruit een frame gereconstrueerd kan worden. In de context van Entmans definitie van framing betekent dit dat onderzoekers kenmerken proberen te identificeren waardoor er in een tekst de nadruk komt te liggen op bepaalde aspecten van de waargenomen realiteit (zie 1.2.1). Deze kenmerken zijn grofweg te verdelen in *framing devices* en *reasoning devices*, waarbij Gamson en collega's *framing devices* definiëren als "devices that suggest how to think about the issue" en *reasoning devices* als "devices that justify what should be done about it" (Gamson & Modigliani, 1989, p. 3).

Een belangrijk verschil is dat *reasoning devices* niet altijd aanwezig hoeven te zijn, maar een frame wel bijna altijd aan tenminste één *reasoning device* gekoppeld moet worden (Van Gorp, 2010, p. 91). Daarentegen kunnen sommige *framing devices* zo krachtig zijn dat één referentie erna al een heel (nieuw) frame kan activeren (Van Gorp, 2007a, p. 66-67).

3.3.1.1 Reasoning devices

Entman geeft vier functies van een frame: het duiden van een probleem, het aanwijzen van een verantwoordelijke, het geven van een moreel oordeel en het geven van mogelijke oplossingen (Entman, 1993) (zie hoofdstuk 1.1).

Deze functies zijn in later frameonderzoek gedefinieerd als de *reasoning devices* van een *framebundel* (e.g., Gamson & Lasch, 1983; Gamson & Modigliani, 1989; Van Gorp, 2005, 2007a, 2010). Aan Entmans vier framefuncties voegde Van Gorp nog een vijfde functie toe, namelijk: het geven van oorzaken en gevolgen (Van Gorp & Vercauysse, 2012, p. 1277).

3.3.1.2 Framing devices

Naast *reasoning devices* hebben onderzoekers ook andere componenten aangeduid als belangrijke indicators van een frame. Denk hierbij aan woordgebruik, symbolen, stereotypen en gebruikte bronnen. Maar ook aan de structuur van een tekst, retorische hulpmiddelen en de titel van een tekst.

Gamson en Lasch hebben vijf componenten benoemd tot *framing devices*. Namelijk: gebruikte metaforen, voorbeelden, uitdrukkingen, visuele beelden en retorische middelen (Gamson & Lasch, 1983, p. 399-400). Met deze nauwe definitie van *framing devices* laten Gamson en Lasch andere belangrijke componenten die een frame kunnen activeren buiten beschouwing.

Pan en Kosicki geven een bredere interpretatie van *framing devices*. Zij zien de vijf *framing devices* van Gamson en Lasch als deel van de retorische structurele dimensie van een tekst. Daarnaast onderscheiden zij ook *framing devices* in de synthetische, script en thematische structurele dimensies van een tekst (Pan & Kosicki, 1993, p. 58). De synthetische structurele dimensie van een tekst verwijst naar de manier waarop een tekst is opgebouwd, waarbij Pan en Kosicki de typerende journalistieke omgekeerde piramide

aanhalen om het belang van de titel te benadrukken. De omgekeerde piramide houdt in dat het belangrijkste bovenaan staat. De script structurele dimensie verwijst naar de manier waarop het verhaal wordt verteld. Het wie, wat, waar, wanneer, waarom en hoe van een verhaal. Tot slot verwijst de thematische structurele dimensie naar de stelling die een artikel aanneemt door bepaalde bronnen en gebeurtenissen te selecteren (Pan & Kosicki, 1993, p. 58-61).

De vier structurele dimensies die Pan en Kosicki onderscheiden zijn nauw verbonden en ontleend aan journalistieke artikelen. Het is daarom lastig om *framing devices* in de definitie van Pan en Kosicki toe te passen op framing analyses van niet-journalistieke teksten.

Deze scriptie tracht een onderscheid te maken tussen dominante frames in de Nederlandse massamedia enerzijds en dominante frames in de Chinese massamedia anderzijds. Naar verwachting halen de Chinese media andere gebeurtenissen en bronnen aan dan de Nederlandse media en zit er ook een verschil in de manier waarop het verhaal verteld wordt (zie 2.4). Om dit zo optimaal mogelijk in de analyse van het onderzoek van deze scriptie op te nemen, zal er gewerkt worden met de bredere definitie van *framing devices* van Pan en Kosicki.

3.3.1.3 Culturele fenomenen

Naast *reasoning devices* die verwijzen naar de functie van een frame en *framing devices* die een frame activeren, is er volgens Van Gorp nog een derde onderdeel waaruit een *framebundel* bestaat; *cultureel fenomeen*.

”These devices are held together under the heading of a central organizing theme—that is, the actual frame, which provides the frame package with a coherent structure. My focus is on frame packages in which a cultural phenomenon functions as a central theme (...)” (Van Gorp, 2007a, p. 64).

Van Gorp beargumenteert dat een frame zonder onderliggend cultureel fenomeen geen frame is. Als voorbeeld geeft hij de manier waarop de Chinese media berichtte over de Britse overdracht van Hongkong. Uit onderzoek van Pan, Lee, Chan en So kwam een framebundel met de mythe van China’s nationale familie als onderliggend centraal thema (Pan et al., 1999). Zonder deze mythe, zo meent Van Gorp, zou het nog steeds de vraag zijn hoe Chinese media het conflict geportretteerd hebben.

Van Gorp’s advies om *culturele fenomenen* op te nemen in een *framebundel* is verbonden aan zijn kritiekpunt op het analyseren van *algemene frames* (zie 1.1.1.1).

3.3.2 Frame-matrix

Volgens Gamson en Lasch vormen verschillende componenten een *mediabundel* (oftewel *framebundel*). Deze componenten verwijzen naar een onderliggende gedachte (zie 3.3). Om op een systematische manier de *framebundels* te vormen en het centrale idee, het

frame, naar voren te krijgen, maken Gamson en collega's gebruik van een *frame-matrix* (e.g., Gamson & Lasch, 1983; Gamson & Modigliani, 1989; Van Gorp, 2005).

In een *frame-matrix* staan de verschillende frames in de rij-ingangen en de *devices* in de kolomingen. Als richtlijn voor de constructie van een *frame-matrix* geeft Van Gorp dat "elke schakel in de keten zinvol moet zijn" (Van Gorp, 2007b, p. 18). Dankzij een *frame-matrix* kan de onderzoeker logische combinaties vinden tussen de verschillende *devices* en zo *framebundels* vormen. Als de framebundels gevormd zijn kan er nagedacht worden over de benamingen van de frames. Dit is de stap waar Van Gorp het belang van *culturele fenomenen* extra benadrukt. Over de constructie van een *frame-matrix* tijdens hun analyse naar de inzet van frames in de strategische communicatie over duurzaamheid zeggen Van Gorp en Van der Goot het volgende:

"Een cruciaal punt hierbij was het benoemen van de verschillende frames. De opzet was om voor elk frame package aan te geven welke overkoepelend idee, dat wil zeggen welke in de cultuur aanwezige waarde, mythe of archetype, de bij elkaar horende elementen tot een logisch geordend geheel maakte. In de meeste gevallen vermeldden de makers dit frame niet expliciet in hun boodschap. Het behoorde daarom tot de taak van de onderzoekers om het achterliggende frame aan te duiden en het een naam te geven" (Van Gorp & Van der Goot, 2009, p. 307).

Van Gorp en Van der Goot waarschuwen er wel voor dat de frames abstract genoeg moeten zijn om op meerdere onderwerpen toepasbaar te zijn. Anders zijn de frames te afhankelijk van de onderzoeker en niet objectief genoeg (zie ook 1.1.1.1).

3.3.3 Inductief en deductief

Bij de reconstructie van *frames* is het van belang de framebundels te tonen door *framing devices* en *reasoning devices* te identificeren. Om deze *devices* te identificeren en frames te reconstrueren moet het bronmateriaal gecodeerd worden. Bij de codering van data maken onderzoekers gebruik van twee benaderingen: een inductieve benadering of een deductieve benadering (Semetko & Valkenburg, 2000).

Het belangrijkste verschil tussen de inductieve en deductieve benadering is dat bij de inductieve benadering frames niet op voorhand zijn gedefinieerd. Onderzoekers die frames op een inductieve manier reconstrueren zijn op zoek naar nieuwe frames. Bij de deductieve benadering daarentegen, zijn de frames al wel bekend. Deze benadering heeft een meer kwalitatieve methode dan de inductieve benadering, waarbij het doel niet zozeer is om frames te reconstrueren, maar om te analyseren in welke mate een bepaald frame voorkomt in het bronmateriaal.

Het onderzoek van deze scriptie heeft als zwaartepunt een inductieve benadering van frameanalyse. Deze scriptie tracht frames die door de Chinese en Nederlandse massamedia in de berichtgeving over de omstreden wetten zijn gebruikt te identificeren. Het doel is om de frames die het dominantst zijn te reconstrueren.

3.4 Van bronmateriaal naar frames

Voor het onderzoek van deze scriptie is gebruik gemaakt van een inductieve frameanalyse. Hierbij is alleen de tekst geanalyseerd en is er niet gelet op eventueel beeldmateriaal en/of het formaat. Dit om het onderzoek te beperken en omdat *LexisNexis* het formaat van de artikelen gelijk maakt.

Het belangrijkste kritiekpunt van een inductieve benadering is dat er meer ruimte is voor de interpretatie van de onderzoeker (Van Gorp, 2006a, p. 253). Zonder een systematische methode om de *devices* te identificeren is de kans groot dat een andere onderzoeker bij hetzelfde onderzoek andere frames reconstrueert. Om de interpretatie van de onderzoeker zo klein mogelijk te houden en frames zo systematisch mogelijk te reconstrueren, maken Van Gorp en collega's in hun analyses gebruik van de *grounded theory-benadering* (e.g., Van Gorp, 2005, 2007b, 2007a; Van Gorp & Van der Goot, 2009; Van Gorp & Vercruysse, 2012).

De *grounded theory-benadering* houdt in dat verzamelen, coderen en analyseren niet afzonderlijk van elkaar gebeurt (Strauss & Corbin, 1998). Zo kan een onderzoeker een grote hoeveelheid data op een systematische manier omzetten in codes. De *grounded theory-benadering* bestaat uit drie coderingsfasen: het open coderen, het axiale coderen en het selectieve coderen. De stappen verlopen parallel, waarin het corpus in meerdere codeerfasen wordt doorgenomen en vergeleken. Met andere woorden, de stappen volgen elkaar niet op; bij elke stap kan het zijn dat er teruggegaan wordt naar een vorige stap om te vergelijken. Bij elke codeerronde wordt er kritisch gekeken of er aspecten zijn die een bepaald frame bevestigen of tegenspreken.

3.4.1 Analyseprocedure

De eerste fase van de *grounded theory-benadering* bestaat uit open coderen. In deze fase heb ik een eerste inventarisatie van de aanwezige *framing devices* en *reasoning devices* in de data gemaakt. Aspecten die verband houden met het onderwerp van het onderzoek zijn gecodeerd. Van Gorp wijst erop dat deze fase zich vooral richt op het identificeren van *framing devices* (Van Gorp, 2007b, p. 16-17). Woordkeuze, argumenten, voorbeelden, concepten krijgen codes. In navolging van Meijer (2014) heb ik in deze fase voornamelijk het analysemateriaal geconceptualiseerd. Schreier beschrijft conceptualiseren als volgt: "You do so by looking at your data from up close, trying to take different perspectives, and pin-pointing any concepts that strike you as relevant. Over time, you will find the same concept coming up again, or you will be struck by different descriptions, different events or happenings" (Schreier, 2012).

Een eerste codeerronde leverde een lange, maar ongestructureerde lijst op van concepten die verband hielden met de omstreden wetten. De concepten zijn in een excelbestand gezet om systematisch en gestructureerd te kunnen werken. In de eerste kolom van dit excelbestand staat het nummer van het artikel, daarna het onderwerp (eenkindpolitiek of *laojiao*), de publiceerdatum, de titel van het artikel, de link van het artikel, het zoekwoord waarmee het artikel is gevonden en tot slot de concepten. Hieronder staat een voorbeeld

van het excelbestand na een eerste codeerronde. Alleen de kolommen *nummer van het artikel*, *titel van het artikel* en *gevonden concepten* zijn weergegeven.

Code	Titel	Concepten
705	CHINESE VIUFLING	probleem, maatschappelijke onrust, keizers, onderzoek
706	China met andere ogen	ontwrichtende gevolgen, vraagstukken, sociale onrust, manda
707	HET GELE GEVAAR	vergrijzing, groeivertraging, gevolgen, risicoavers, economisch
708	Vrouwendief	groeide alloctonenhaat, mannenoverschot, gevolgen, voo
709	Uitspraak VS inspiratie voor homo's in China	homo's, gevolgen, onder druk, familieijn, traditionele waarde
710	Chinezen moeten verplicht bij hun bejaarde ouders langs	privézaken, traditioneel, vergrijzing, ouders respecteren
711	Zorg op z'n Hollands in Shanghai	ouderenzorg, vergrijzing, traditie onder druk, gevolgen, kenni
712	Hans Becker brengt Humanitas-filosofie naar China	ouderenzorg, uitdaging, moderne china
713	Vondeling door eenkindpolitiek	gevolgen, overbevolking, uitzonderingen, mogelijke afschaf
714	Zorgvernieuwer kan aan de slag in China	ouderenzorg, vergrijzing, gevolgen
715	China stopt met eenkindpolitiek; Hervorming leidt vanaf 2015 vermoedelijk tot jaarlijks 9,5 miljoen meer baby's	hervorming, omstreden, versoepelen, vergrijzing, schaarste, u
716	Enig kind in China, dat betekent zorgen voor je ouders Column	oogappel, voorbeeld, collectief, restricties, chinese traditie, o
717	De versoepeling van de Chinese eenkindpolitiek	omstreden, versoepelen, vergrijzing, uitzondering, schaarste, o
718	En de wereld blijft maar groeien; Hopeloos achterhaald China stopt met de in 1979 ingevoerde eenkindpolitiek.	norm, wereldbevolking, maatregel, versoepelen, cijfers, dem
719	Voor Jasmine en Yang is een tweede kind geen optie;	onveranderde prognose, berucht, versoepeld, te laat, vergrijzi
720	Het is te duur of ze hebben er al twee	berucht, te laat, vergrijzing, individualiseren, geleidelijke afsc
721	Instabiel China duwt ons mogelijk nieuwe crisis in	ontmanteling, hervormingen, economie, onzekerheid, gevolg
722	China kan zonder eenkindpolitiek	vergrijzing, prognose onveranderd, geld, levensverwachting, t
723	Hilversum neemt een loopje met de kijker	verslaan
724	Brieven	demografische ontwikkeling, maatregelen, bevolkingsgroei, n
725	Bruggen bouwen blijft altijd beter	vergrijzing, berucht, prognose, geld, economie, bevolkingsgro

Figuur 3.1: Concepten na een eerste codeerronde

Voor aanvang van de volgende codeerronde haalde ik eerst de dubbele berichten en berichten waarin de zoekterm niet in zijn geheel voorkomt eruit.

De tweede fase van de *grounded theory-benadering* bestaat uit axiaal coderen. In deze fase keek ik naar overeenkomsten, verschillen en tegenstellingen tussen de elementen die in de eerste fase zijn geïnventariseerd. Zo worden de patronen van de aanwezige *devices* zichtbaar en komen er overkoepelende ideeën naar voren. Het is in deze fase van belang de mogelijke *reasoning devices* in het oog te houden (Van Gorp, 2007b, p. 17).

Eén van de *reasoning devices* is het aanwijzen van een verantwoordelijke. Om een eerste stap te zetten naar het aanwijzen van een verantwoordelijke heb ik daarom bij deze stap de spelers die in een artikel aanwezig zijn geïdentificeerd (zie 3.2). Deze spelers zijn grofweg te verdelen in de volgende negen groepen: topleiders van de regering, overheidsambtenaren, deskundigen, media, voorstanders van de veranderde wetten, tegenstanders van de veranderde wetten, slachtoffers van de wetten, activisten, belangenorganisaties. Het identificeren van deze spelers is niet alleen van belang voor het vormen van *reasoning devices*, maar vooral ook van belang om de hypothesen die ik heb opgesteld te kunnen toetsen. In de conclusie kom ik hier op terug.

De derde en laatste fase van de *grounded theory-benadering* bestaat uit selectief coderen. In deze fase heb ik de frames gereconstrueerd door de codes om te zetten in een frame-matrix (zie 3.3.2). In navolging van het onderzoek van Van Gorp en Van der Goot (2009) had ik als doel om een beperkt aantal *framebundels* te identificeren, die elkaar zowel uitsluiten als een representatie zijn voor de enorme variatie van het analysemateriaal. In het volgende hoofdstuk zullen de uiteindelijke *framebundels* uitgebreid geïntroduceerd en behandeld worden.

3.4.2 Frames benoemen en definiëren

De laatste, maar daardoor niet minder belangrijke, stap van frameanalyse is het benoemen van *framebundels* en het definiëren van een *framebundel*. Van Gorp en Van der Goot

Code	Titel	Spelers
278	Nation braces for more babies	lokale overheid, media, Xinhua, deskundigen
287	China allows more couples second children	NPC, wetmakers, NHFPC
288	China allows more couples second children	NPC, wetmakers
293	China's birth-control policy enters new era	voorstander, deskundigen, regionale overheid, NHFPC
299	Authorities dismiss report of one-child policy change	overheid, NHFPC, media
301	Heated discussion over loosening of one-child policy	voorstanders, tegenstanders, deskundigen, dokter, NHFPC
302	One-child changes key to balanced population	deskundigen, NHFPC, media
303	Stocks warm to reform plan	deskundigen
305	One-child policy change too late for some	voorstanders, deskundigen, NHFPC, journalist, activist, dokter
306	Zhoushan leads country in loosening one-child policy	voorstanders, regionale overheid, media, deskundigen
307	One-child policy – Welcome liberalization does not come without risk	journalist
310	Director Zhang admits he is father of 3 children	Zhang Yimou, regionale overheid, krant, Xinhua
311	Prolific father Zhang Yimou apologizes	Zhang Yimou, lokale overheid
313	Director Zhang Yimou's paternity sparks debate	Zhang Yimou, regionale overheid, advocaat, krant, deskundigen
314	Hubei grants unwed moms legal birth right	regionale overheid, slachtoffer kind, deskundigen, media, slachtoffer moeder, Xinhua
315	Zhang Yimou sued over family planning breach	Zhang Yimou, advocaat, regionale overheid, deskundigen
317	New 'two-child' rules to start from early 2014	NHFPC, televisie
324	China deliberates adjusting one-child policy	NPC, NHFPC, wetmakers
327	Policies to assist those who lost child	NHFPC, NPC, slachtoffers, krant, deskundigen
328	Children bring Christmas to China	ouders, media, kind, ondernemer
329	Two-child study quells fears of a baby boom	media, tegenstanders, voorstanders, deskundigen, regionale overheid, ouders
336	China formally allows more couples to have second child	NPC
338	Film director facing fine of US\$1.15m for extra births	Zhang Yimou, Xinhua, regionale overheid, NHFPC, deskundigen, advocaat
339	Film director could face huge fine for birth violation	Zhang Yimou, Xinhua, advocaat, regionale overheid, deskundigen

Figuur 3.2: De spelers die in een artikel aanwezig zijn

(2009) hebben vooral bij de benaming van de *framebundels* de nadruk gelegd op culturele fenomenen. Als ik in de benamingen van mijn geïdentificeerde *framebundels* gebruik wil maken van culturele fenomenen is er een conflict. Want van welke cultuur neem ik de culturele fenomenen? Het zou niet geheel onlogisch zijn om fenomenen uit de Chinese cultuur te gebruiken, zeker omdat een deel van dit onderzoek bestaat uit artikelen gepubliceerd door Chinese media. Het probleem van deze benadering is dat er een grote kans bestaat dat Nederlandse lezers niet bekend zijn met deze culturele fenomenen. Een andere benadering zou zijn om gebruik te maken van in de westerse cultuur gebruikte fenomenen, maar dat sluit weer niet volledig aan op het analysemateriaal. Uiteindelijk heb ik ervoor gekozen om zoveel mogelijk voor westerse lezers begrijpelijke namen aan de *framebundels* te geven. Bij de *framebundels* waar wel gebruik wordt gemaakt van een fenomeen uit de Chinese cultuur heb ik in een voetnoot uitleg gegeven.

Mijn resultaten zijn gepresenteerd in een *frame-matrix*. Daarnaast geef ik ook definities van de *framebundels*. Dit doe ik in navolging van Schreier (2012). Volgens hem bestaat een definitie van een *framebundel* uit een naam, een beschrijving die de naam uitlegt, voorbeelden en beslissingsregels. Bij een deductieve frameanalyse geven de beslissingsregels en de voorbeelden houvast aan de frameonderzoeker wanneer er twijfel bestaat over twee *framebundels* die op elkaar lijken.

3.5 Resultaten van de codeerfasen

De codeerfasen van de *grounded theory-benadering* lopen tijdens het coderen voor lange tijd parallel. Tijdens het coderen werd er voortdurend teruggegaan naar het corpus om bevindingen van een axiaal codeerronde te vergelijken, falsifiëren en/of bevestigen aan de hand van een open codeerronde.

Uit een eerste codeerronde kwam een lange, maar ongestructureerde lijst van concepten die verband hielden met de omstrede wetten en/of de manier waarop verschillende spelers met de (gevolgen van en/of verandering van) wetten omgaan (zie 3.4.1). Deze lijst bevatte

voornamelijk *framing devices* zoals woordgebruik, argumenten, voorbeelden, beeldspraak, symbolen, stereotypen, gebruikte bronnen, etc. Voor aanvang van de volgende codeerronde structureerde ik eerst de concepten. Concepten die op elkaar leken, elkaar aanvulden en/of binnen een groter geheel hoorden, zette ik onder elkaar. Een eerste patroon van aanwezige *devices* werd hiermee zichtbaar, het begin van axiaal coderen. Daarna begon ik opnieuw met een open codeerronde. Bij deze en volgende codeerrondes werden er nieuwe concepten gevonden. De uiteindelijke gestructureerde conceptenlijst staat in A.

De uiteindelijke conceptenlijst bestaat ook voornamelijk uit *framing devices*. Om een stap dichterbij de uiteindelijke framebundels te komen heb ik na meerdere codeerrondes een categorieënlijst opgesteld. De categorieën gaan uit van achterliggende gedachten van het artikel en brengen overkoepelende ideeën naar voren. Ook deze lijst is opgesteld door voortdurend terug te gaan naar het corpus om gevonden categorieën te vergelijken en aan te passen aan de hand van het analysemateriaal. Na diverse codeerrondes van het volledige corpus is een categorieënlijst opgesteld die naar mijn mening de inhoud van het corpus voldoende dekt:

1. Historisch juist
2. Kippen slachten in het aanzicht van een aap¹
3. Oud erfstuk
4. Chinese droom² / Koersverandering
5. Van de massa, naar de massa³
6. Hemels mandaat⁴
7. Doel heiligt de middelen
8. Slachtoffer van eigen succes
9. Grote leugen / Schijn bedriegt
10. China wordt oud voordat het rijk wordt
11. Nieuw tijdperk
12. Yin-yang balans
13. Partij aan het roer
14. Op hete kolen
15. Transparante overheid
16. Weloverwogen beslissing⁵
17. Grote sprong voorwaarts⁶

¹De naam van deze categorie is afgeleid van een veelgebruikt Chinees gezegde. Het gezegde houdt in dat een situatie hard wordt aangepakt om als voorbeeld te dienen voor anderen die zich in eenzelfde situatie bevinden.

²De Chinese Droom is een slogan van Xi Jinping, waarin China als land moet streven naar betere omstandigheden in de toekomst, maar ook individuele burgers moeten dromen van een betere toekomst.

³De naam van deze categorie is afgeleid van een politieke methode ingevoerd door Mao Zedong tijdens de Culturele Revolutie. Het houdt in dat de regerende Partij zich aanpast aan de hand van kritische uitingen van burgers.

⁴De naam van deze categorie is afgeleid van de klassieke Chinese filosofische gedachte dat keizers/de regering door de hemel zijn uitgekozen om te heersen. Een keizer/regering kan dit mandaat kwijtraken als burgers hun vertrouwen verliezen.

⁵De naam van deze categorie is afgeleid van het beleidsdocument waarin de veranderingen van de omstreden wetten worden aangekondigd. Dat document heet 'De Beslissing'.

⁶De naam van deze categorie is afgeleid van een campagne gevoerd door Mao Zedong. Het doel van

De categorieënlijst is echter nog te uitgebreid om te spreken van een beperkt aantal *framebundels* die elkaar zowel uitsluiten als een representatie zijn voor de enorme variatie van het analysemateriaal (zie 3.4.1). Tijdens nieuwe codeerrondes heb ik daarom kritisch naar de categorieën gekeken en me steeds afgevraagd of er categorieën zijn die samengevoegd kunnen worden tot één categorie of afgeschafte kunnen worden. Dit is een begin van het selectief coderen.

Uiteindelijk zijn er uit de categorieën zeven framebundels gereconstrueerd. 'Van de massa, naar de massa', 'Partij aan het roer', 'Op hete kolen' zijn toegevoegd aan categorie 6, aangezien het *reasoning devices* zijn van het 'Hemels Mandaat'. 'Slachtoffer van eigen succes' en 'China wordt oud voordat het rijk wordt' leken te veel op elkaar, ze zijn moeilijk van elkaar te onderscheiden, waardoor ze zijn samengevoegd. 'Yin-yang balans' en 'oud erfstuk' zijn *reasoning devices* van 'Weloverwogen Beslissing', aangezien dat frame streeft naar een balans. 'Nieuw Tijdperk' was te vaag en werd bij te weinig artikelen aangetroffen. 'Transparante Overheid' had geen duidelijke *reasoning devices*, bovendien waren de artikelen waarop 'Transparante Overheid' toepasbaar was ook toepasbaar op andere categorieën. 'Kippen slachten in aanzicht van een aap' is voor lange tijd een aparte categorie gebleven, maar uiteindelijk is er besloten dat de *reasoning devices* van deze categorie te veel leken op de *reasoning devices* van 'Hemels Mandaat'. Ook 'Grote Sprong Voorwaarts' is lange tijd een apart frame gebleven, maar uiteindelijk bleek het lastig dit frame te onderscheiden van het 'Chinese Droom'-frame.

In het volgende hoofdstuk komen de zeven uiteindelijke framebundels uitgebreid aan bod.

de campagne was om China zo snel mogelijk te hervormen naar een socialistische maatschappij. De term wordt in China nog altijd op een positieve manier gebruikt.

Hoofdstuk 4: Resultaten

In het vorige hoofdstuk introduceerde ik de werkmethode van de frameanalyse. In dit hoofdstuk zal ik de resultaten van de analyseprocedure presenteren.

Ten eerste worden de gereconstrueerde frames eerst door middel van een frame-matrix gepresenteerd. Vervolgens geef ik een beschrijving van de *framebundels* in navolging van Schreier (2012). In het volgende hoofdstuk zal ik een verklaring van de resultaten geven, waarin ik ook terugreflecteer naar de hypothesen.

4.1 Gereconstrueerd frame-matrix

Naam	Probleemdefinitie	De wetten zijn ...	Oplossing / handelsperspectief	Verantwoordelijkheid	Morele basis	Emotionele basis	Framing devices
Historisch juist	De wetten passen niet meer in de huidige situatie.	... geslaagd. Hun historische missie is volbracht.	Wetten aanpassen/afschaffen.	De Chinese regering van toen en nu.	De regering moet doen wat het beste is voor haar burgers.	Verdedigen, bewondering.	'historical mission completed', 'important role', 'not be able to support rapid growth'
Weloverwogen beslissing	De gevolgen van de wetten zijn complex een verandering kan meer problemen veroorzaken.	... onhandig. Ze zijn toe aan een goed doordachte verandering.	Zorgen voor ondersteuning van publieke diensten en vervanging van de werkkampen.	De lokale overheid.	Beslissingen in goede banen leiden.	Geruststellen.	'well-coordinated', 'preparations', 'based on local situations', 'won't pose a big challenge'
Chinese droom	De wetten zorgen voor stilstand en/of achteruitgang.	... een belemmering. Met de wetten geen kans op vooruitgang.	Wetten aanpassen zodat de economie kan groeien.	De Chinese regering / Xi Jinping / burgers zelf.	Een betere toekomst geven voor onze kinderen.	Hoopvol, enthousiast.	'Chinese droom', 'positive effect', 'groeiende vraag', 'historische mijlpaal'
Doel heiligt de middelen	De Chinese regering heeft de wetten te hardhandig gehandhaafd.	... afgrijselijk. Een schending van mensenrechten.	Wetten afschaffen.	De Chinese regering.	Mensenrechten beschermen.	Afkeuring.	'gruwelijk', 'veel verdriet', 'menselijk leed', slachtofferverhalen

Grote leu- gen	De Chinese rege- ring doet niet wat ze belooft.	... omstreden. Ze zijn slechts ogenschijnlijk afgeschaft.	China moet onder druk worden ge- zet om de situatie te verbeteren.	Interna- tionale autori- teiten en belangenor- ganisaties.	Mensen- rechten bescher- men.	Sarcasme, afkeuring.	'officiële statistieken', 'summier', 'gedwongen abortussen'
Slachtof- fer van eigen succes	Door de wetten kan China nooit zijn internati- onale positie behouden.	... schadelijk. In- voering was een vergissing.	Er is geen oplos- sing.	De Chinese regering van toen.	Regering heeft ge- faald.	Neerslach- tigheid.	'not good enough', 'China wordt oud, voordat het rijk wordt'
Hemels mandaat	China staat op een belangrijk kruispunt, slaat het de verkeerde weg in dan ontstaat er chaos.	... een speelbal van de regering.	Voorbeelden stel- len door hard op te treden bij over- treiding, misbruik tegengaan.	De Chinese regering.	Chaos voorkomen, burgers ge- ruststellen en economi- sche groei stimuleren.	Gerust- stellen, angst, (ge- brek aan) vertrouwen.	'correct mistakes', 'me- dia pressure', 'distrust', 'gain people's trust'

4.2 Definities van de framebundels

Uit het corpus zijn er zeven framebundels gereconstrueerd.

Pro	Contra
Historisch juist	Doel heiligt de middelen
Weloverwogen beslissing	Grote leugen
Chinese droom	Slachtoffer van eigen succes
Hemels mandaat	Hemels mandaat

Tabel 4.2: De zeven gereconstrueerde framebundels

In het volgende hoofdstuk kom ik op deze verdeling van pro en contra terug aan de hand van concepten uit het theoretisch kader. Ook zal ik in het volgende hoofdstuk deze verdeling gebruiken om de resultaten van de gereconstrueerde framebundels te verklaren. Hieronder geef ik in navolging van Schreier (2012) een beschrijving van de zeven gereconstrueerde framebundels (zie 3.4.2).

4.2.1 Historisch juist

In het 'Historisch juist'-frame worden de wetten weergegeven als een slimme zet van de toenmalige regering. Het frame neemt een verdedigende positie in over de invoering en handhaving van de wetten. Zonder de wetten was er immers een humanitaire ramp uitgebroken. De eenkindpolitiek heeft voorkomen dat er hongersnood uitbrak en ervoor gezorgd dat economische groei mogelijk was. Het 'heropvoeding door arbeid'-systeem was een belangrijk middel om de harmonie in de maatschappij te behouden. De missie die de toenmalige regering beoogde bij de invoering van deze wetten is inmiddels volbracht. China is sindsdien zodanig veranderd dat de wetten niet meer in de huidige situatie passen. De toenmalige regering heeft gedaan wat het beste was voor de burgers door de wetten in te voeren. De huidige regering moet nu doen wat het beste is voor de burgers door de wetten aan te passen aan de nieuwe situatie.

4.2.1.1 Voorbeelden

"Zhang Dejiang, chairman of the Standing Committee, delivered a speech at the closing meeting of the six-day bimonthly session of the NPC Standing Committee, saying that with improvements to the rule of law, the historical mission of the reeducation through labor system had been completed" (artikel 7, 28 december 2013, *Xinhua*).

"Lawmakers acknowledged the important role laojiao had played in safeguarding public security, maintaining social stability and correcting offenders" (artikel 44, 24 december 2013, *Xinhua*).

"With the improvement of China's legal system, those minor offenders can be punished in accordance with current laws through rigid legal procedures,"

the official said, adding that the number of people committed to Laojiao labor camps has gradually decreased in the past few years” (artikel 505, 2 december 2013, *Xinhua*).

4.2.1.2 Reasoning en framing devices

Artikelen waarin het 'Historisch juist'-frame dominant is, maken als bron vaak gebruik van Chinese politieke leiders, andere Chinese autoriteiten en deskundigen (vaak met een demografische academische achtergrond). De bronnen hebben tot doel de ontvanger gerust te stellen. Een ander emotionele basis van dit frame is bewondering voor de toenmalige regering.

Dit frame steunt het argument dat dankzij de eenkindpolitiek de Chinese economische groei mogelijk was.

”Without the policy, Mao estimated, China today might have to support a population of 1.7 to 1.8 billion, and per capita ownership of resources, including arable land, grain, forests, drinking water and energy, would be 20 percent less than what it is today. If that was case, resource and environment capacity would not be able to support rapid economic development, Mao said” (artikel 16, 11 november 2013, *Xinhua*).

Een ander argument van dit frame is dat de eenkindpolitiek een bijdrage heeft geleverd aan de strijd tegen de groeiende wereldbevolking.

”Daar staat tegenover dat het eenkindbeleid een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan de mondiale bestrijding van de overbevolking. De schattingen over het aantal geboortes die niet hebben plaatsgevonden, variëren van 100- tot 400 miljoen. De autoriteiten hebben de bevolking altijd voorgehouden dat iedereen zonder het beleid er aanzienlijk slechter aan toe zou zijn. Uit onderzoek van het Pew-instituut bleek in 2008 dat een grote meerderheid van de bevolking het daarmee eens was” (artikel 176, 16 november 2013, *de Volkskrant*).

Verder wijst dit frame erop dat het 'heropvoeding door arbeid'-systeem een belangrijk middel was om de harmonie en stabiliteit in de samenleving te behouden.

”The current motion points out that, for over 50 years, the system played a historically important role in safeguarding public security, maintaining social stability and correcting illegal behavior. But constant improvements to the legal system means the historical mission of lao jiao has been completed” (artikel 513, 26 december 2013, *Xinhua*).

4.2.1.3 Beslissingsregels

Als het artikel benadrukt dat China beter af is mét de wetten, dan ondersteunt het artikel het 'Historisch juist'-frame. Als het artikel echter benadrukt dat het succes van de wetten niet opweegt tegen het leed van de slachtoffers dan ondersteunt het artikel het 'Doel heiligt de middelen'-frame.

4.2.2 Weloverwogen beslissing

In het ‘Weloverwogen beslissing’-frame worden de recente hervormingen van de wetten weergegeven als goed doordacht. Het frame verantwoordt de verdere versoepeling van de eenkindpolitiek en de afschaffing van het ‘heropvoeding door arbeid’-systeem. Om te beargumenteren waarom hervormingen nodig zijn, worden de problemen die door de handhaving van de wetten zijn veroorzaakt kort aangehaald. Benadrukt wordt dat verandering van de wetten goed doordacht is en niet tot nieuwe problemen zal leiden. China is toe aan de hervormingen en de regering zal ervoor zorgen dat er voorbereidingen getroffen worden om de veranderingen in goede banen te leiden. De versoepeling van de eenkindpolitiek is goed gecoördineerd. Een babyboom valt te verwachten, maar zal de publieke, sociale en maatschappelijke diensten niet onder druk zetten aangezien de regionale autoriteiten zich op deze impact voorbereiden. Bovendien zal de demografische groei zich op lange termijn herstellen. Na afschaffing van het ‘heropvoeding door arbeid’-systeem komt er duidelijkheid over wat er met de werkkampen, de gevangenen en het personeel zal gebeuren. De regering stelt de regionale autoriteiten verantwoordelijk om de hervormingen op een passende manier door te voeren.

4.2.2.1 Voorbeelden

”There is no unified timetable nationwide to roll out the new policy, as different regions will implement it based on their local situations, Yang said” (artikel 77, 6 december 2012, *Xinhua*).

”A slight baby boom that results from the new policy to let qualified families have a second child won’t pose a big challenge to public services such as education, healthcare or employment, a top health and family planning official from Guangdong province said on Friday” (artikel 116, 18 januari 2014, *Xinhua*).

”Institutions for reeducation through labor are seeking new roles after the decision to abolish them. In Xishuangbanna Dai Autonomous Prefecture of southwest China’s Yunnan Province, the former center of reeducation through labor will be transformed into a drug rehab center” (artikel 502, 17 november 2013, *Xinhua*).

”For reform measures set forth by the CPC Central Committee that require enacting or revising laws or legal authorization, we will intensify research, promptly get started, arrange deliberation at appropriate times, and ensure that major reforms have a legal basis and are carried out in an orderly way” (artikel 1194, 16 maart 2014, *Xinhua*).

4.2.2.2 Reasoning en framing devices

Artikelen waarin het ‘Weloverwogen beslissing’-frame dominant is, erkennen dat de invoering en/of handhaving van de wetten heeft geleid tot (onvoorziene) problemen. De

Chinese regering wordt in dit frame neergezet als pro-actief, maar weloverwogen en goed geïnformeerd. De achterliggende gedachte is dat de Chinese regering niet zomaar hervormingen doorvoert, maar een verantwoorde beslissing heeft genomen na de situatie zorgvuldig te hebben afgewogen. De Chinese regering doet er alles aan om de hervormingen door te voeren zonder dat dit voor problemen zorgt.

Dit frame steunt het argument dat de gevolgen van hervormingen complex kunnen zijn, maar dat ze handelbaar zijn.

”Mao added that any policy changes will be made in a prudent and well-coordinated way, taking into account the current and future situation” (artikel 17, 11 november 2013, *Xinhua*).

In dit frame wordt echter benadrukt dat hoewel de eenkindpolitiek versoepelt, dit geen einde betekent voor de familiewetgeving.

”’Easing the one-child policy does not mean we will abandon family planning. Rather, it is also a measure for family planning,’ said Chi Wanchun, an NPC Standing Committee member, at the panel discussion. It is right to adjust family planning policy in the face of new circumstances, but it is equally important to strictly implement family planning policies so as to ensure sustainable population growth, Chi said” (artikel 43, 24 december 2013, *Xinhua*).

Dit frame stelt burgers gerust door te beargumenteren dat hervormingen niet zullen leiden tot druk bij publieke, medische en/of sociale diensten.

”Two days after the announcement, whether the changes will lead to a population spike has been a hot Internet topic, irrespective of family planning authorities insistence that the change will put not much pressure on food supplies or public services” (artikel 302, 18 november 2013, *People’s Daily*).

Het frame stelt dat de verandering van de eenkindpolitiek nauwelijks zal leiden tot explosieve demografische groei, omdat Chinezen gewend zijn aan slechts één kind en/of een groot deel van de bevolking vanwege de hoge kosten geen tweede kind wilt.

”Of course, the policy alone won’t necessarily lead to an immediate spike in sagging birth rates. Many couples will choose to remain DINK (double income no kids) as a way of life. And while other eligible couples may wish to have a second child, they are often discouraged by the high and rising cost of raising a child through university and into wedlock. According to Xinhua, an average couple bearing a second child in Nanjing, capital of Jiangsu Province, will likely spend between 10,000 yuan (1,666 U.S.dollars) and 20,000 yuan more each year. Thus, despite the strong interest inspired by the newfound birth freedom, many still take a wait-and-see attitude” (artikel 8, 23 januari 2014, *Xinhua*).

4.2.2.3 Beslissingsregels

Als het artikel benadrukt dat China klaar is voor verandering en de Chinese regering de hervormingen in goede banen zal leiden, dan ondersteunt het artikel het 'Weloverwogen beslissing'-frame. Als het artikel echter ook situaties als voorbeelden stelt waarin het bijna fout ging en de centrale regering die fout herstelt, dan ondersteunt het artikel het 'Hemels mandaat'-frame. Ook als het artikel impliceert dat burgers het vertrouwen in de regionale en/of centrale regering zijn kwijtgeraakt, ondersteunt het artikel het 'Hemels mandaat'-frame.

4.2.3 Chinese droom

In het 'Chinese droom'-frame¹ worden de wetten weergegeven als een beperking voor het bereiken van economische en sociale ontwikkeling. Het frame neemt een optimistische positie in over de toekomst van China. Veranderingen van de wetten zorgen voor economische groei, een verbetering van de levenskwaliteit van individuen, een stabielere maatschappij en een hoge positie van het land op het internationale toneel. De veranderingen voldoen aan de verwachtingen van China's eigen burgers, maar ook aan de verwachtingen van het buitenland. Het frame stelt dat China vol potentie zit, maar belemmerd wordt door problemen zoals vergrijzing en het schenden van mensenrechten. De hervormingen van de wetten zijn een grote stap in de goede richting. De versoepeling van de eenkindpolitiek geeft een impuls aan de economische markt, met name op het gebied van de babymarkt. De afschaffing van het 'heropvoeding door arbeid'-systeem is een grote stap voor de verbetering van de mensenrechten. Dit frame steunt ook de drang van individuele burgers om een betere toekomst te kunnen geven aan hun kinderen dan zijzelf ooit hebben gehad. Het frame stelt de centrale Chinese overheid verantwoordelijk voor het bereiken van dit doel, onder wie president Xi Jinping in het bijzonder. Ook de burgers zelf worden in dit frame verantwoordelijk gesteld om de levenskwaliteit voor toekomstige generaties te verbeteren.

4.2.3.1 Voorbeelden

"The adjustment of the one-child policy will have a positive effect in the long term. Its advantage will show maybe in 15 years. The proportion of the labor force in the whole population will change slowly. It will also help economic growth.' Professor Zhang Chewei from Chinese Academy of Social Sciences said" (artikel 23, 16 november 2013, *Xinhua*).

"The reforms of the fiscal system and urbanization drive and the relaxation of the one-child policy will pick up pace in 2014, Fan said, adding that related sectors will warm up in stock markets next year" (artikel 80, 12 december 2013, *Xinhua*).

¹De Chinese droom is een slogan van Xi Jinping, waarin China als land moet streven naar betere omstandigheden in de toekomst, maar ook individuele burgers moeten dromen van een betere toekomst.

”Volgens de Communistische Partij is de maatregel onderdeel van hervormingen om de mensenrechten beter te beschermen. De kampen zijn bedoeld voor mensen die een kleine misdaad hebben gepleegd. Volgens critici wordt de straf vaak gebruikt om van mensen af te komen en worden er in de kampen mensenrechten geschonden” (artikel 592, 15 november 2013, *Algemeen Nederlands Persbureau*).

4.2.3.2 Reasoning en framing devices

Artikelen waarin het 'Chinese droom'-frame dominant is, erkennen dat de decennialang gehandhaafde wetten tot (onvoorziene) problemen hebben geleid die vooruitgang belemmeren. Het frame geeft geen moreel oordeel over de wetten zelf, maar kijkt naar de toekomst. De centrale gedachte van dit frame luidt 'op naar een betere toekomst', waarin ook het besef zit verweven dat er geleerd moet worden van gemaakte fouten. De centrale Chinese regering is verantwoordelijk voor de toekomst van China als land op het internationale toneelstuk, maar individuele burgers zijn verantwoordelijk voor hun eigen geluk en de toekomst van hun kinderen.

Dit frame steunt het argument dat de versoepeling van de eenkindpolitiek een stap is naar persoonlijke keuzevrijheid, wat een aspect is van een socialistische samenleving, al dan niet met Chinese eigenschappen².

”Tian Hua, director of Shandong Tiangong Human Resource Service Center, believes that demand for home helps will grow along with the economy, urbanization and the relaxed birth control policy. A bigger urban population and higher living standards mean people are paying attention to the quality of their family life, he said, especially care for the eldest and youngest family members” (artikel 932, 17 februari 2014, *Xinhua*).

Het frame stelt dat de versoepeling van de eenkindpolitiek een impuls is voor economische groei.

”’The policy adjustment is not only to limit population growth, but also to propose a population development model which is commensurate with China’s social and economic development,’ Wu added” (artikel 25, 17 november 2013, *Xinhua*).

Ook stelt het frame dat de hervormingen voldoen aan de verwachtingen van Chinese burgers.

”More importantly, 'the new policy better meets and respects public expectations', Yang added” (artikel 33, 9 december 2013, *Xinhua*).

²Socialistische samenleving met Chinese eigenschappen is de officiële ideologie van de Chinese Communistische Partij (CCP). De ideologie is al door Mao Zedong gepropageerd, maar het concept is pas in 1997 door Jiang Zemin uitgewerkt. Jiang had een samenleving voor ogen waarin burgers de meesters van het land zijn met hoge idealen en integriteit.

De afschaffing van het 'hervorming door arbeid'-systeem heeft volgens dit frame het doel de mensenrechten te verbeteren en daardoor internationaal meer respect te krijgen.

"De heropvoedingskampen worden geheel afgeschaft. De strafkampen werden ooit opgericht om critici van het regime te straffen. Volgens de Communistische Partij is de maatregel onderdeel van hervormingen om de mensenrechten beter te beschermen" (artikel 171, 16 november 2013, *Leeuwarder Courant*).

Tot slot beargumenteert dit frame dat de recente hervormingen de grootste zijn sinds Deng Xiaoping het land open heeft gemaakt voor handel met het Westen. China heeft een behoorlijke inhaalslag te maken wil het de Chinese droom bereiken.

"Dit document leidt een discussie in over hervormingen en nieuw beleid op alle fronten. Wat duidelijk wordt is of Xi een jaar na zijn aantreden een stevigere machtsbasis heeft om zijn zin door te drijven dan zijn voorganger Hu Jintao. Onder Hu werd nauwelijks hervormd en nu zit China met gecompliceerde en zeer dringende problemen, die een chronisch gevoel van bijna-crisis veroorzaken." (artikel 590, 9 november 2013, *Trouw*).

4.2.3.3 *Beslissingsregels*

Als het artikel benadrukt dat de wetten verdere ontwikkeling van China tegengaan en hervormingen positieve gevolgen zullen hebben, dan ondersteunt het artikel het 'Chinese droom'-frame. Als het artikel een focus heeft op de eventueel nadelige gevolgen, dan ondersteunt het artikel het 'Weloverwogen beslissing'-frame.

4.2.4 **Doel heiligt de middelen**

In het 'Doel heiligt de middelen'-frame worden de wetten weergegeven als een onmenselijk manier waarop een regering met zijn burgers om kan gaan. Het frame neemt een afkeurende positie in over de Chinese regering. Dit frame erkent dat de wetten efficiënt waren, maar benadrukt dat daar een hoge prijs voor is betaald. Centraal in dit frame staan slachtofferverhalen, waaruit het enorme persoonlijke leed blijkt. Volgens dit frame voert de Chinese regering in wat goed is voor het machtsbehoud van de Partij, maar slecht voor individuen. De Chinese regering heeft de wetten te hardhandig en strikt gehandhaafd. De verantwoordelijkheid ligt bij de toenmalige Chinese regering en de huidige Chinese regering. De toenmalige regering heeft deze 'draconische' wetten ingevoerd, de huidige regering moet ervoor zorgen dat ze worden afgeschaft om de mensenrechten te beschermen.

4.2.4.1 *Voorbeelden*

"Blancaert moest soms vechten tegen haar eigen vooroordelen. De Chinese éénkindpolitiek vond ze voor haar reis bijvoorbeeld gruwelijk. Maar de eerste zwangere vrouw die ze er sprak, nam die vooroordelen weg. Ze zei: 'Natuurlijk. Als iedereen er meer zou krijgen, is dat een catastrofe voor onze stad'." (artikel 167, 9 november 2013, *NRC Handelsblad*).

”Decennia van eenkindpolitiek hebben volgens de Chinese regering veel gezinnen geholpen zich aan armoede te onttrekken. Maar ze hebben ook veel verdriet gebracht, door - al dan niet gedwongen - abortussen en sterilisaties. Verder heeft het beleid het probleem van de vergrijzing versterkt en het getal evenwicht tussen de beide seksen verstoord. De regering gaat het beleid enigszins verzachten” (artikel 169, 16 november 2013, *Nederlands Dagblad*).

”Het Chinese eenkindbeleid leidt niet alleen tot veel verdriet bij ouders, door gedwongen abortussen en sterilisaties. Ook kinderen zijn er de dupe van, zoals Xiaojie, die zonder bewijs van bestaan door het leven moet” (artikel 248, 6 december 2013, *Nederlands Dagblad*).

4.2.4.2 Reasoning en framing devices

Artikelen waarin het 'Doel heiligt de middelen'-frame dominant is, erkennen dat de wetten efficiënt waren, maar dat dit niet opweegt tegen het persoonlijk leed dat de wetten hebben veroorzaakt. De Chinese regering wordt in dit frame neergezet als beestachtig en slecht. De achterliggende gedachte is dat de Chinese regering over lijken gaat om het doel te bereiken. Bij de handhaving van de familiewetgeving houdt dit doel in het inperken van de bevolkingsgroei. Bij het 'heropvoeding door arbeid'-systeem is het doel van de regering om de harmonie en stabiliteit te behouden. Deze doelen zijn op een 'draconische' manier nagestreeft. Het 'Doel heiligt de middelen'-frame is voornamelijk aanwezig in de Nederlandse berichtgeving over de omstreden wetten en komt bijna niet voor in de Chinese berichtgeving.

Dit frame steunt het argument dat de bereikte doelen in het niet vallen bij het persoonlijk leed die de omstreden wetten hebben gebracht.

”China schaft „heropvoeding door arbeid” af als onderdeel van hervormingen om de mensenrechten beter te beschermen. De heropvoedingskampen zijn onder meer omstreden omdat mensen er zonder proces worden opgesloten. De kampen waren bedoeld voor mensen die een kleine misdaad hebben gepleegd. Volgens critici wordt de straf vaak gebruikt om van mensen af te komen en worden er in de kampen mensenrechten geschonden” (artikel 165, 16 november 2013, *Algemeen Nederlands Persbureau*).

Artikelen waarin het 'Doel heiligt de middelen'-frame dominant aanwezig is, bevatten vaak slachtofferverhalen.

”Wezenlijker is om bij die vraag in te zoomen op concrete levens van Chinezen. Want als er door dat eenkindbeleid menselijk leed wordt veroorzaakt, is dat vanwege het verplicht laten aborteren van kinderen in de moederschoot, met alle misstanden daaromheen. En daarom denken we bij die concrete levens aan Gong Qifeng, wier kind twee jaar geleden werd weggehaald toen ze al zeven maanden zwanger was. Ambtenaren haalden haar hardhandig uit haar

huis en brachten haar naar een abortuskliniek, waar met een injectie haar kindje werd doodgespoten. Vervolgens werden de weeën bij haar opgewekt en duurde het nog dertig uur voordat Gong haar gestorven kindje ter wereld bracht. Van Gong Qifeng werd deze zomer gemeld dat ze angstaanvallen krijgt zodra er ambtenaren in haar buurt komen. Die verwijten haar op hun beurt dat zij en haar man te lang hebben gewacht met het betalen van de boete voor het illegaal verwachten van een tweede kind” (artikel 763, 30 mei 2013, *Reformatorisch Dagblad*).

4.2.4.3 *Beslissingsregels*

Als het artikel benadrukt dat de behaalde doelen van de omstreden wetten niet opwegen tegen het menselijk leed dat is veroorzaakt, dan ondersteunt het artikel het 'Doel heiligt de middelen'-frame. Als het artikel echter ingaat op de manier waarop de Chinese overheid dit menselijk leed wil verzachten, met andere woorden het vertrouwen van burgers en/of het buitenland herwinnen, dan ondersteunt het artikel het 'Hemels mandaat'-frame. Als er helemaal geen blijk van positieve effecten in het artikel voorkomt en de gedachte heerst dat de Chinese regering achterbaks en schijnheilig is, dan is het 'Grote leugen'-frame dominant.

4.2.5 **Grote leugen**

In het 'Grote leugen'-frame worden de wetten weergegeven als omstreden en slechts ogenschijnlijk hervormd. De Chinese regering is nooit echt transparant geweest over de gevolgen van de wetten en doet nooit wat ze belooft. In dit frame staat de gedachte centraal dat niets wat de Chinese overheid zegt te vertrouwen valt. Het frame gaat vaak gepaard met argwaan en sarcasme. De Chinese regering zegt het ene om burgers en/of internationale autoriteiten tevreden te stellen, maar doet in het echt al dan niet in het geheim het andere. Hervormingen worden zo vaag mogelijk omschreven, zodat er op een later tijdstip op terug kan worden gekomen. Officiële cijfers van autoriteiten of andere deskundigen zijn nooit te vertrouwen en in werkelijkheid veel erger dan de Chinese regering doet voorkomen. De Chinese regering zegt wel dat ze het 'heropvoeding door arbeid'-systeem afschaft, maar dit betekent niet dat de leefomstandigheden van de gevangene zullen verbeteren, laat staan dat dissidenten van de regering niet meer zullen worden opgesloten. Erger nog, politieke gevangenen zullen verdwijnen in geheime gevangenissen. De verantwoordelijkheid voor dit probleem ligt bij internationale autoriteiten en belangenorganisaties. Zij hebben de macht om de Chinese overheid onder druk te zetten de mensenrechten daadwerkelijk te verbeteren en transparanter te zijn over negatieve gevolgen.

4.2.5.1 *Voorbeelden*

”De heropvoedingskampen worden gebruikt om critici van de Communistische Partij te straffen. Volgens Amnesty International kunnen Chinezen voor twee of drie jaar naar een kamp worden gestuurd als middel van 'administratieve

detentie', zonder tussenkomst van een rechter. Dat de staat nu formeel heeft laten weten dat de kampen worden afgeschaft, is positief zegt Vlaskamp. Maar er zijn nog veel vragen: 'Het is echt niet zo dat het nu klaar is en dat de kampen morgen weg zijn. We weten veel nog niet: hoe de kampen worden afgeschaft bijvoorbeeld. Maar ook niet per wanneer en wat er voor terugkomt. Bovendien is eerder aangekondigd dat de kampen afgeschaft worden, en toen is dat later weer ingetrokken.'" (artikel 224, 15 november 2013, *RTL Nieuws*).

"Het zijn twee van de meest concrete beslissingen die voortkomen uit een bijeenkomst van de partijtop die eerder deze week werd afgerond. Aanvankelijk liet de Communistische Partij het bij vrij vaag geformuleerde voornemens over hervormingen.

Ook nu was de mededeling nog summier. Er was een zin over de aanpassing van het éénkindbeleid. Echtparen waarvan één van de ouders enig kind is, krijgen toestemming een tweede kind te krijgen" (artikel 174, 16 november 2013, *Het Parool*).

"Mensen die in China voorheen naar werkkampen werden gestuurd moeten steeds vaker gedwongen naar buitenrechtelijke zwarte gevangenissen, afkick-klinieken en hersenspoelcentra. Dat stelde de mensenrechtenorganisatie Amnesty International vandaag. China kondigde vorige maand als onderdeel van een pakket opmerkelijke hervormingen aan dat het systeem van heropvoeding door arbeid zou worden afgeschaft. Het is duidelijk dat het onderliggende beleid van het straffen van mensen voor hun politieke activiteiten of religieuze overtuigingen niet is veranderd, aldus Amnesty" (artikel 596, 17 december 2013, *Reformatorisch Dagblad*).

4.2.5.2 Reasoning en framing devices

Dit frame steunt het argument dat de Chinese regering niet geheel transparant is over de negatieve gevolgen van haar beleid.

"Niet alleen de zuivelsector knoeit met zijn producten, de hele voedselbranche ligt regelmatig onder vuur. In 2011 publiceerde het ministerie van Volksgezondheid een lijst met 47 giftige toevoegingen die waren aangetroffen in voedsel. Deskundigen deden er smalend over: de werkelijke lijst zou heel wat langer zijn. Zo horen ook de op zichzelf niet giftige additieven die in extreem hoge concentraties worden toegevoegd op een zwarte lijst, omdat ook dat eten riskant is geworden" (artikel 759, 14 mei 2013, *Reformatorisch Dagblad*).

Belangrijk in dit frame is de stelling dat de Chinese overheid onbetrouwbaar is en dat er een (grote) kans is dat ze niet doet wat ze zegt.

”Afgelopen november kondigde het Centraal Comité verregaande sociale en economische hervormingen aan, maar China-watchers betwijfelen of China wel bereid is de hervormingen echt door te voeren” (artikel 1219, 5 maart 2014, *NOS*).

Dit frame maakt vaak gebruik van belangenorganisaties die erop wijzen dat de Chinese regering bij aankondiging van verbetering slechts toneel speelt en in werkelijkheid de situatie juist slechter wordt. Met andere woorden, de Chinese regering liegt.

”Morgen komt Amnesty International met een rapport over werkkampen in China. Mensen werden er zonder vorm van proces naartoe gestuurd, als ze bijvoorbeeld klachten hadden over hun lokale bestuurders. Officieel zijn ze afgeschaft. Maar mensenrechtenactivisten maken zich zorgen dat mensen die zich tegen de autoriteiten verzetten, nu verdwijnen in zogenoemde ‘zwarte gevangenissen’. Geheime plaatsen, waar niemand ze meer weet te vinden” (artikel 637, 16 december 2013, *NOS*).

4.2.5.3 *Beslissingsregels*

Als het artikel benadrukt dat de Chinese regering onbetrouwbaar is en niet de volledige waarheid geeft, dan ondersteunt het artikel het ‘Grote leugen’-frame. Als het artikel hints bevat van positieve effecten, maar die niet opwegen tegen de nadelen, dan ondersteunt het artikel het ‘Doel heiligt de middelen’-frame.

4.2.6 **Slachtoffer van eigen succes**

In het ‘Slachtoffer van eigen succes’-frame worden de wetten weergegeven als schadelijk. De wetten hebben voor zoveel al dan niet onvoorziene problemen gezorgd dat de Chinese regering zich in zijn eigen vingers heeft gesneden. De negatieve gevolgen van de omstreden wetten zijn zo grootschalig dat alle mogelijke hervormingen die de regering in zou kunnen voeren per definitie al te laat komen. Met de sociale, demografische en maatschappelijke wetten waar China nu mee kampt, zal het nooit kunnen concurreren met een wereldmacht zoals de Verenigde Staten. De decennialang gehandhaafde eenkindpolitiek heeft diepe littekens achtergelaten in de vorm van vergrijzing, een scheve sekseratio en een krimpende beroepsbevolking. Het versoepelen van de eenkindpolitiek is bij lange na niet genoeg, aanzien een groot deel van de Chinese bevolking gewend is geraakt aan een kleine familie en het dusdanig verwennen van hun kind, dat een tweede kind onbetaalbaar is. Het verwennen van kinderen heeft ook nog tot een ander probleem geleid, namelijk een generatie die moeilijk voor zichzelf kan zorgen en niet assertief genoeg is in de inmiddels competitieve Chinese samenleving. De eenkindpolitiek heeft een rol gespeeld in de ontwikkeling van een competitieve samenleving die steeds individueler wordt en geen tijd meer heeft om voor anderen te zorgen, zoals voor de ouderen. Het ‘heropvoeding door arbeid’-systeem zal op het internationale toneel altijd als een schaduw over China blijven hangen. China zal nooit afkomen van een reputatie als land dat de mensenrechten schendt. Met andere woorden, wat China ook doet, het zal niet meer kunnen herstellen en heeft zijn kans gemist. De

verantwoordelijkheid voor dit probleem ligt bij vorige regeringen, die hadden eerder in moeten grijpen.

4.2.6.1 Voorbeelden

”It’s not enough to end the one-child policy,’ said Yi on his Weibo.com microblog. ‘The government should encourage young couples to have more children.’” (artikel 28, 21 november 2013, *Xinhua*).

”The suicides indicate that expectations and pressure from parents are too high, said Ye Bin, a mental health researcher at East China Normal University. The students are overwhelmed by their failures, as their only goal is to pass the exams, according to Ye. ‘My son bore too much pressure. I always asked him to learn from excellent students,’ said the mother of an exam participant surnamed Yu from Liaoning. He left his home shortly after the end of the exams and his body was retrieved from a river a few days later. Police confirmed he killed himself. The current generation of single children, a result of the country’s one-child family planning policy, tend to be very fragile when dealing with setbacks, said a middle school principal surnamed Liu from Jinan, capital of east China’s Shandong Province” (artikel 958, 26 juni 2013, *Xinhua*).

”One of the main reasons the Chinese government has relaxed the birth control policy is to cope with a lack of labor force and a serious aging problem in the future. But if women are unwilling to have more children due to employment pressure, the government will not be able to fulfill its goal, according to some experts. Lyu Pin, a scholar committed to fighting discrimination against women, said that having children is not just a matter of one family, and the government should roll out supporting measures to ease the burden on mothers. ‘For example, provide subsidies to mothers who have a second child, offer tax breaks to companies that hire more female employees, and so on,’ Lyu said” (artikel 9, 25 januari 2014, *Xinhua*).

4.2.6.2 Reasoning en framing devices

Artikelen waarin het ‘Slachtoffer van eigen succes’-frame dominant is, verwijten de overheid dat het te laat heeft gehandeld en dat de hervormingen niet genoeg zijn om de problemen aan te pakken. De Chinese regering wordt in dit frame als incompetent en niet assertief genoeg neergezet. Het frame bevat vaak een neerslachtige en afwachtende houding. De achterliggende gedachte is dat China nooit zijn Chinese droom zal behalen door de grote littekens die de omstreden wetten aan het land hebben toegebracht.

Dit frame steunt het argument dat de hervormingen te laat komen om echt voor verandering en verbetering te zorgen.

”Hervormingen geven een positief economisch resultaat op lange termijn, maar op korte termijn zijn de resultaten vaak negatief. China investeert ongeveer 50 procent van het bruto binnenlands product. Dat is te veel. Als China de overinvesteringen terugbrengt, daalt de economische groei zeker. Dat heeft een negatief effect op de wereldhandel. Landen als Australië, Canada en Brazilië zullen minder grondstoffen de oceaan oversturen. Ik geloof niet in alles hervormen, behalve de overinvesteringen. Die hebben geleid tot eerdere crises. Zaken als het aanpassen van de éénkindpolitiek komen simpelweg te laat. Het aantal deelnemers op de Chinese arbeidsmarkt is namelijk al over het hoogtepunt heen. Bovendien is er nog altijd het fenomeen dat plannen niet volledig tot uitvoering komen. Hervormingen zullen op korte termijn eerder zorgen voor een daling van de groei van de wereldhandel dan van stijging.” (artikel 213, 14 december 2013, *NRC Handelsblad*).

Een veelgebruikte voorspelling van demografen die van dit frame gebruik maken luidt: China wordt oud, voordat het rijk wordt.

”Ruim dertig jaar later wacht de bevolking een drastische herziening - de nieuwe leiders komen er naar verwachting dit najaar mee. Van een plots vlam gevatte liefde voor individuele keuzevrijheid is geen sprake, wel van een reken-som. Want het beleid heeft tot een geforceerde vergrijzing geleid. In 2035 zijn maar liefst 400 miljoen Chinezen ouder dan 60 jaar, terwijl het aantal mensen onder de 40 ver achterblijft. Bedenk daarbij dat het Chinese pensioenstelsel ernstige gaten vertoont en met het aantal ouderen ook de zorgkosten gaan toenemen. De financiële consequenties van het eenkindbeleid zullen groot zijn. Sociaal wordt China geconfronteerd met een overschot van 20- tot 40 miljoen mannen. Dat maakt het ook al niet eenvoudig om het nieuwe, voor de hand liggende beleidsdoel te bereiken: krijg meer kinderen!

Zullen de Chinezen naar die oproep van hun leiders luisteren? Dat staat zeer te bezien, gezien de impact van de stijgende welvaart. In een stad als Shanghai is het geboortecijfer daardoor naar een dieptepunt gedaald. Wat te doen? Na het verbod op meer kinderen kunnen de leiders moeilijk een gebod gaan afdwingen. Tegelijkertijd weten ze dat, mocht het aantal geboorten in de komende jaren niet drastisch toenemen, een tegenwoordig onder demografen populaire voorspelling gaat uitkomen: China wordt oud, voordat het rijk wordt” (artikel 773, 24 augustus 2013, *de Volkskrant*).

Tot slot steunt dit frame het argument dat de hervormingen slechts een symbolisch gebaar zijn.

”Ter bestrijding van de vergrijzing en het toenemend tekort aan jonge arbeidskrachten zal ook de geboorteplaningswet, beter bekend als de éénkindpolitiek, worden hervormd. Als een van de ouders zelf enig kind is mag een paar twee

kinderen nemen. Als gevolg van de bestaande uitzonderingen en de groot-schalige experimenten is de afschaffing van de éénkindpolitiek een symbolisch gebaar zonder direct effect. Er komen ook pensioen- en sociale zekerheidssystemen om de zorgplicht van jongeren voor hun gepensioneerde (groot)ouders te verlichten” (artikel 190, 21 november 2013, *NRC.Next*).

4.2.6.3 Beslissingsregels

Als het artikel benadrukt dat de hervormingen te laat komen om de problemen die door de invoering en/of handhaving van de wetten zijn ontstaan op te lossen, dan ondersteunt het artikel het 'Slachtoffer van eigen succes'-frame. Benadrukt het artikel echter dat de problemen van de wetten niet gemakkelijk te overwinnen zijn, maar dat de hervormingen van de wetten een eerste stap zijn, dan ondersteunt het artikel het 'Chinese droom'-frame.

4.2.7 Hemels mandaat

In het 'Hemels mandaat'-frame worden de wetten weergegeven als machtsmiddel van de Chinese partij. Het frame neemt een verdedigende positie in over de centrale regering en probeert burgers gerust te stellen. De Chinese regering wil te allen tijde voorkomen dat mensen het vertrouwen in de regering verliezen, want dan zou de Partij het Hemels mandaat verliezen. Om deze reden bestrijdt de Partij misbruik, corruptie en fouten van lagere autoriteiten. Dit frame benadrukt de benarde positie waarin de Chinese regering zich bevindt: één verkeerde stap en er ontstaat chaos. Zolang de economie blijft groeien kan chaos worden voorkomen. Dit frame omvat alles waaruit blijkt dat er een gebrek aan vertrouwen is, dat hersteld moet worden. Meestal gaat het om een gebrek aan vertrouwen in regionale instituten, bijvoorbeeld scholen en ambtenaren. De centrale regering moet dan hard optreden om gezichtsverlies te voorkomen. In dit frame is de centrale Chinese regering vóór het voorkomen van chaos door de economie te stimuleren en burgers gerust te stellen.

4.2.7.1 Voorbeelden

”In September, the National Audit Office released its auditing results on fines collected in 45 counties and cities in nine provincial-level regions from the beginning of 2009 to May 2012. The office revealed various problems in the handling of fines, including inaccurate reports relating to the number of extra children parents had, fees not successfully collected and local officials handing out higher fines than what they should have. According to the commission, administrative reconsideration is a key channel to solve administrative disputes, correct mistakes of government departments and protect citizens' legal interests” (artikel 2, 1 november 2013, *Xinhua*).

”Abortion is illegal for women more than seven months pregnant, including those who violate the one-child policy. Local authorities haven't commented

on Wu's claims but a family planning official in Anping said although induced labor was harmful to health they would still insist on it. Yi Zhongru, the township head, described it as obligation. In June 2012, seven officials in north-west China's Shaanxi Province were punished for forcing a woman to end her pregnancy after seven months. The woman received 70,000 yuan (USD11,420) in an out-of-court settlement" (artikel 970, 6 augustus 2013, *Xinhua*).

"En nu worstelt China ermee. Iedereen is het er over eens dat het eenkindbeleid een sociale en economische tijdbom is. Online gaat elke maand wel een schokkende uitwas van het eenkindbeleid viraal. Of het nu foto's zijn van het lijkje van een bijna volgroeide foetus naast een platgespoten jonge vrouw in een plattelandsziekenhuis, of de lotgevallen van een weduwnaar wiens vrouw doodbloedde na een mislukte sterilisatie, het eenkindbeleid is goed voor zoveel opgekropte woede dat het een dodelijk politiek risico voor de partijleiding is geworden" (artikel 772, 8 augustus 2013, *Trouw*).

4.2.7.2 Reasoning en framing devices

Artikelen waarin het 'Hemels mandaat'-frame dominant is, benadrukken dat de centrale regering het bij het juiste einde heeft en de schuld gezocht moet worden bij regionale instituten. Het frame geeft een verantwoordelijkheid aan de centrale regering die zijn plichten tegenover de burgers moet waarmaken, wil zij het vertrouwen van de burgers herstellen/behouden. In dit politieke spel worden voorbeelden van overtreders en slachtoffers van de wetten gebruikt om een boodschap over te brengen.

Dit frame steunt het argument dat de fout altijd ligt bij lokale autoriteiten en/of lokale instituten, niet bij de centrale regering, die juist als redder in nood optreedt.

"On the basis of social management, registration should not be linked to the social maintenance fee, according to Li Yonglan, researcher with Shandong Academy of Social Sciences. It is an unauthorized policy by local governments and their family planning offices who have failed to control extra births and collect social maintenance fees" (artikel 937, 6 mei 2014, *Xinhua*).

In dit frame staat het wantrouwen bij burgers centraal, de centrale regering moet het vertrouwen herwinnen.

"China's preschool system has a long history of avoidable problems including food safety and physical abuse. Public trust in the system has worn very thin. The birth control policy was recently changed to allow more couples to have a second child, and preschool education has become a high priority for young parents, already under tremendous pressure and often detached from their own parents back in their hometowns. Chinese grandparents traditionally played important roles in care of preschoolers" (artikel 933, 18 maart 2014, *Xinhua*).

Ook wordt dit frame gebruikt in combinatie met woorden als 'warning to the rest'. De regering stelt voorbeelden door overtreders en slachtoffers hard aan te pakken of gelijk te geven.

”De zaak van Tang Hui zorgde voor grote beroering, eerst op het Chineestalgige internet en vervolgens ook in de gecensureerde media. Dat de pers vrij baan kreeg en krijgt, is een aanwijzing dat het onder Mao Zedong ingevoerde systeem zijn langste tijd heeft gehad. Mao gebruikte de kampen, die waren gemodelleerd naar voorbeelden in de Sovjet-Unie, om 'rechtsen, landeigenaren en reactionairen' op te sluiten” (artikel 1234, 18 juli 2013, *NRC.Next*).

4.2.7.3 Beslissingsregels

Als het artikel benadrukt dat de kritiek die burgers uiten gegrond is en de centrale regering er in principe wat aan wilt doen, dan ondersteunt het artikel het 'Hemels mandaat'-frame. Als het artikel zich echter meer focust op het leed dat de slachtoffers is aangedaan en niet aanhaalt dat de centrale regering dit wil aanpakken, dan ondersteunt het artikel het 'Doel heiligt de middelen'-frame.

Hoofdstuk 5: Conclusie

In het vorige hoofdstuk heb ik de gereconstrueerde frames gepresenteerd. Uit deze resultaten kunnen een paar conclusies getrokken worden. Deze conclusies zal ik trekken aan de hand van de opgestelde hypothesen. Namelijk:

Hypothese 1: Frames die getuigen van hegemonie van de overheid zijn dominant aanwezig in de Chinese berichtgeving over de omstreden wetten.

Hypothese 2: Frames die overeenkomen met sinologisch oriëntalisme zijn dominant aanwezig in de Nederlandse berichtgeving over de omstreden wetten.

In deze conclusie zal ik ten eerste ingaan op de verdeling van frames in termen van pro en contra (zie 4.2). Aan de hand van de verdeling *advocate frames* en *media frames* van Tewksbury et al. (2000) zal ik nader ingaan op de frames 'Historisch juist', 'Weloverwogen beslissing' en 'Grote leugen'. Vervolgens maak ik een vergelijking tussen dominante frames in de Nederlandse berichtgeving over de omstreden wetten en de dominante frames in de Chinese berichtgeving over de omstreden wetten. Aangezien dit onderzoek niet kwantitatief van aard is, is deze vergelijking slechts speculatief. Aan de hand van het theoretisch kader zal ik beargumenteren waarom een dergelijke vergelijking wel belangrijk is om te maken. Op deze manier zal er een uitspraak gedaan worden over de hypothesen.

5.1 Welke frames zijn waar dominant?

Zoals in de resultaten is besproken, zijn er uit het corpus zeven framebundels gereconstrueerd. Deze zeven frames heb ik onderverdeeld in pro-frames en contra-frames. Pro-frames zijn het 'Historisch juist'-frame, het 'Weloverwogen beslissing'-frame en het 'Chinese droom'-frame. Contra-frames zijn het 'Doel heiligt de middelen'-frame, het 'Grote leugen'-frame en het 'Slachtoffer van eigen succes'-frame. Het 'Hemels mandaat'-frame kan zowel pro als contra zijn. Als het 'Hemels mandaat'-frame benadrukt dat de overheid er alles aan doet om het vertrouwen van de burgers terug te winnen, dan is dit frame een pro-frame. Als het 'Hemels mandaat'-frame benadrukt dat burgers het vertrouwen in de overheid hebben verloren, dan is dit frame een contra-frame.

In de Chinese berichtgeving zijn de pro-frames dominant aanwezig dan de contra-frames. Andersom zijn in de Nederlandse berichtgeving de contra-frames dominant aanwezig. Pro-frames zijn wel aanwezig in de Nederlandse berichtgeving over de omstreden wetten, maar die artikelen bevatten vaak ook een ander (contra-) frame. Contra-frames zijn nauwelijks aanwezig in de Chinese berichtgeving over de omstreden wetten. Vooral

devices van het 'Doel heiligt de middelen'-frame en het 'Grote leugen'-frame zijn in dit corpus enkel aangetroffen in de Nederlandse berichtgeving over China.

Voorzichtigheid bij deze kwantitatieve beweringen is echter wel nodig. Dit onderzoek is kwalitatief van aard, nader kwantitatief onderzoek is nodig om deze conclusies te ondersteunen.

5.2 Advocate frames, media frames en framesponsors

Zoals in het theoretisch kader is besproken beïnvloeden verschillende spelers in het frameproces bewust of onbewust de constructie en de effecten van frames (zie 1.2). Voor de behandeling van de hypothesen is het van belang om nader op de rol van *framesponsors* in te gaan. *Framesponsors* framen volgens Van Gorp's (2007b) verdeling *via* de media. Hun doel is ervoor te zorgen dat de media een specifiek frame gebruiken. Tewksbury et al. (2000) noemen frames die worden gesteund door framesponsors *advocate frames* en onderscheiden deze frames van *media frames* (zie 1.2.1).

Van de zeven gereconstrueerde frames zijn er drie frames waarin duidelijk framesponsors voorkomen. Deze drie frames zijn het 'Historisch juist'-frame, het 'Weloverwogen beslissing'-frame en het 'Grote leugen'-frame. Artikelen waarin het 'Historisch juist'-frame dominant is, voeren bijna altijd overheidsactoren op. Een minister of andere toppoliticus verdedigt de invoering van de wetten en benadrukt de voordelen die de invoering van de wetten heeft gebracht. Artikelen waarin het 'Weloverwogen beslissing'-frame dominant is, voeren vaak overheidsactoren en Chinese deskundigen op. Regionale ambtenaren beargumenteren dat de hervormingen van de omstreden wetten gecoördineerd verlopen en deskundigen relativeren de eventuele nadelige effecten van de hervormingen. Artikelen waarin het 'Grote leugen'-frame dominant is, voeren vaak belangenorganisaties op. Een mensenrechtenorganisatie beweert dat de Chinese overheid niet transparant is.

Deze frames lijken meer op *advocate frames* dan op *media frames*. De Chinese regering wil dat het 'Historisch juist'-frame en het 'Weloverwogen beslissing'-frame door de media gebruikt worden. Belangenorganisaties willen dat het 'Grote leugen'-frame door de media gebruikt wordt. Dit valt te verklaren aan de hand van het verschil tussen de twee mediasystemen waaruit het corpus ontleend is.

5.3 Verschillen in de mediasystemen

Dit corpus maakt gebruik van artikelen van Chinese media en artikelen van Nederlandse media. In het theoretisch kader heb ik de verschillen tussen deze systemen uitgebreid behandeld. Eerder concludeerde ik dat pro-frames dominant in de Chinese berichtgeving over de omstreden wetten aanwezig zijn, maar ook in de Nederlandse berichtgeving voorkomen. Andersom komen contra-frames bijna alleen maar in de Nederlandse berichtgeving voor (zie 5.1).

Een mogelijke verklaring hiervoor is dat de werkmethode van Chinese journalisten anders is dan die van Nederlandse journalisten. Chinese journalisten zijn gedreven om het volledige verhaal te geven (Latham, 2000, p. 641), terwijl hoor en wederhoor een

belangrijke journalistieke norm is in Nederlandse mediasystemen. Als reden geeft Latham dat de bovenlaag van de Chinese samenleving bang is dat er 'chaos' in het land ontstaat (zie 2.2.1). Het voorkomen van 'chaos' speelt ook een belangrijke rol in het 'Weloverwogen beslissing'-frame en het 'Hemels mandaat'-frame.

Een andere mogelijke verklaring is de rol die hegemonie in de mediasystemen speelt. In het Chinese mediasysteem is de hegemonie aanwezig in de vorm van de overheidscontrole op de media. Chan (2002) ziet een verschuiving in het Chinese mediabeleid van propaganda naar agenda-setting. De CCP zou de media nog steeds gebruiken als spreekbuis (zie 2.3.1). Eerder concludeerde ik dat het 'Historisch juist'-frame en het 'Weloverwogen beslissing'-frame meer weg hebben van *advocate frames* dan van *media frames*. Deze frames worden voornamelijk gesponsord door overheidsactoren en zijn dominant aanwezig in de Chinese berichtgeving over de omstreden wetten dan in de Nederlandse berichtgeving over de omstreden wetten. Hieruit blijkt inderdaad dat de CCP de media nog steeds deels gebruikt als spreekbuis.

In het Nederlandse mediasysteem speelt hegemonie een rol in de vorm van oriëntalisme. Vulkovich (2013) beargumenteerde dat de definitie van *sinologisch oriëntalisme* de afgelopen decennia verschoven is. Eerst was de beeldvorming van China in het Westen tweezijdig van aard, waarin Chinezen zowel interessant als achterlijk zijn. Tegenwoordig is de beeldvorming van China in het Westen positief van aard. China wordt steeds meer gezien als *gelijk aan* het Westen (zie 2.3.3). Deze theorie lijkt niet geheel van toepassing bij de resultaten van dit onderzoek. In de Nederlandse berichtgeving zijn de contra-frames dominant aanwezig dan in de Chinese berichtgeving. Met uitzondering van het 'Chinese droom'-frame zijn er nauwelijks *devices* van pro-frames in de Nederlandse berichtgeving van dit corpus gevonden. Sterker nog, in het corpus van dit onderzoek zijn er in de Chinese berichtgeving bijna geen *devices* gevonden die de contra-frames steunen. Mogelijk komt dit door het onderwerp van deze frameanalyse. De eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem worden al jaren door westerse media bekritiseerd. Een hervorming van deze wetten heeft in de Nederlandse berichtgeving nauwelijks geleid tot een positievere beeldvorming van deze wetten.

5.4 Toetsing van hypothesen

Hypothese 1: Frames die getuigen van hegemonie van de overheid zijn dominant aanwezig in de Chinese berichtgeving over de omstreden wetten.

Als pro-frames dominant in de Chinese berichtgeving over de omstreden wetten aanwezig zijn, dan kan deze hypothese niet verworpen worden. De Chinese regering is een framesponsor van het 'Historisch juist'-frame en het 'Weloverwogen beslissing'-frame. Dit getuigt van hegemonie van de Chinese overheid in de Chinese berichtgeving over de omstreden wetten.

Hypothese 2: In de Nederlandse berichtgeving over de omstreden wetten komen frames voor die overeenkomen met *sinologisch oriëntalisme*.

Als contra-frames dominant in de Nederlandse berichtgeving over omstrede wetten aanwezig zijn, dan kan deze hypothese verworpen worden. Sinologisch oriëntalisme in de definitie van Vulkovich houdt in dat China steeds meer als *gelijk aan* het 'Westen' gezien wordt. Uit artikelen van de Nederlandse berichtgeving die in het corpus opgenomen zijn blijkt echter dat er nog steeds grotendeels met een ouderwetse oriëntalistische manier gekeken wordt naar de Chinese omstrede wetten.

Hoofdstuk 6: Discussie

Dit laatste hoofdstuk zet uiteen wat de sterke punten en zwakkere punten van dit onderzoek zijn. Zo benadruk ik hoe dit onderzoek van nut kan zijn voor andere onderzoekers.

Als eerste toets ik de gereconstrueerde frames aan de gestelde eisen die in het theoretisch kader zijn genoemd ter indicatie van de objectiviteit van dit onderzoek. Vervolgens zal ik nogmaals beargumenteren wat de relevantie van dit onderzoek is. Daarna benadruk ik de gebreken en beperkingen van dit onderzoek, om tot slot aanbevelingen te doen voor vervolgonderzoek.

6.1 Objectiviteit

Frameanalyse met een inductieve benadering heeft als belangrijkste kritiekpunt dat het te veel ruimte geeft voor de subjectiviteit van een onderzoeker. In het theoretisch kader heb ik ter bestrijding van dit probleem enkele aanbevelingen van onderzoekers behandeld die de objectiviteit van frameanalyse verhogen. Hier zal ik de resultaten van dit onderzoek aan deze eisen toetsen.

In deze frameanalyse heb ik gewerkt met de definitie van Van Gorp. Hij stelde dat *frames* "hulpmiddelen zijn, die mensen gebruiken om betekenis te verlenen aan de werkelijkheid om situaties te definiëren, verantwoordelijken en oorzaken aan te duiden, oplossingen aan te geven en om eventueel een moreel oordeel te vellen" (Van Gorp, 2007a, p. 13) (zie 1.1). In de resultaten van dit onderzoek is deze definitie het duidelijkst zichtbaar in de frame-matrix (zie 4.1).

In dit onderzoek is gebruik gemaakt van *issue-specifieke frames*. In navolging van Van Gorp heb ik als doel genomen dat de frames abstract genoeg moeten zijn om op meerdere onderwerpen toepasbaar te zijn (zie 1.1.1.1). De zeven gereconstrueerde framebundels zijn niet alleen toepasbaar op artikelen over de eenkindpolitiek en het 'heropvoeding door arbeid'-systeem. Ze kunnen ook toegepast worden op andere politiek gevoelige onderwerpen. Bijvoorbeeld, het 'Historisch juist'-frame zou kunnen toegepast worden op berichtgeving over werkkampen in andere landen, bijvoorbeeld nazi-Duitsland; het 'Weloverwogen beslissing'-frame kan op alle beslissingen toegepast worden, ongeacht of dit politieke beslissingen zijn, denk bijvoorbeeld ook aan economische beslissingen, of juist beslissingen op kleinere schaal. Van de zeven frames zijn er twee frames die iets minder abstract zijn, het 'Chinese droom'-frame en het 'Hemels mandaat'-frame. Dit komt omdat de namen van deze frames verbonden zijn aan de Chinese cultuur. Het is echter wel mogelijk om deze frames te gebruiken voor een Chinees publiek. Denk bijvoorbeeld aan berichtgeving over economische issues in Chinese media. Als niet-Chinese onderzoeker zou het 'Chinese

droom'-frame enkel bruikbaar zijn bij onderwerpen over China. Als Chinese onderzoeker is het frame bruikbaar bij een groter scala aan onderwerpen.

6.2 Relevantie van het onderzoek

Het grootste verschil tussen dit onderzoek en bestaande onderzoeken naar framing van China is dat het corpus bestaat uit artikelen afkomstig van twee verschillende mediasystemen en zich richt op een gevoelig politiek onderwerp.

Wetenschappelijk gezien verhoogt een frameanalyse met een corpus dat zowel bestaat uit artikelen afkomstig van een westers mediasysteem als een niet-westers mediasysteem het begrip over verschillende mediasystemen. Zeker als het gaat om een westers mediasysteem als Nederland waarin hoor en wederhoor één van de belangrijkste journalistieke waarden is en een niet-westers mediasysteem als China waar media (deels) als spreekbuis voor de regerende partij dienen.

Dankzij het gebruik van twee mediasystemen zijn de gereconstrueerde framebundels een completere weergave van de werkelijkheid. Wanneer het corpus enkel bestond uit de Chinese berichtgeving over de omstreden wetten dan waren de contra-frames moeilijk te reconstrueren. Anderzijds, als het corpus enkel bestond uit de Nederlandse berichtgeving over de omstreden wetten dan waren er zeer waarschijnlijk minder pro-frames gereconstrueerd.

Maatschappelijk gezien kan dit onderzoek een startpunt zijn om meerdere verschillen in perceptie van 'gevoelige onderwerpen' tussen twee landen met een ander standpunt, al dan niet een ander mediasysteem, met elkaar te vergelijken. Dit kan een begin zijn van wederzijds begrip en een einde van oriëntalistische discoursen.

6.3 Beperkingen en aanbevelingen

Bij wetenschappelijk onderzoek is het niet te voorkomen dat een onderzoek gebreken en/of beperkingen kent. Een grote beperking van dit onderzoek is het gebrek aan tijd en mankracht. Dit onderzoek is verricht aan de hand van een gelimiteerd tijdsbestek waarin een masterscriptie uitgevoerd dient te worden. Dit leidt echter tot een aantal beperkingen.

Ten eerste was het noodzakelijk om het corpus te beperken tot een tijdspanne van dertien maanden. Vervolgonderzoek zou deze tijdspanne kunnen vergroten. Bij een langere tijdspanne zou er onderzoek verricht kunnen worden naar de verandering van dominante frames vóór het derde plenum van november 2013 en ná de aankondiging om de wetten te hervormen. Een groter corpus verhoogt ook de objectiviteit en betrouwbaarheid van de gereconstrueerde frames.

Ten tweede is er nader bronnenonderzoek nodig. Hoe groot is de invloed van de top-politici in China bij de constructie van frames in media daadwerkelijk? Wie zijn precies de *framesponsors*? Welke frames ondersteunen ze? En in welk mediasysteem komen ze voor? Ook bronnenonderzoek naar Nederlandse journalisten is een bruikbare toevoeging om een betere uitspraak te doen over de opgestelde hypothesen. Halen zij hun feiten uit persberichtenkopij? Kopiëren ze grotendeels wat Chinese media over de omstreden wetten

zeggen? Is er een verschil in het gebruik van frames door correspondenten en het gebruik van frames door journalisten van persbureaus?

Een andere belangrijke beperking is dat dit onderzoek kwalitatief van aard is. Hierdoor kunnen er slechts voorzichtige conclusies getrokken worden over de mate waarin frames in een bepaald mediasysteem voorkomen. Bij een vervolgonderzoek zou er bijvoorbeeld van een deductieve frameanalyse gebruik gemaakt kunnen worden om meer inzicht te bieden tussen het verschil van frames in enerzijds de Nederlandse en anderzijds de Chinese berichtgeving.

Tot slot zijn er in dit corpus om praktische redenen geen Chineestalige artikelen over de omstrede wetten opgenomen. Mogelijk is de hegemonie van de Chinese regering sterker aanwezig in Chineestalige artikelen dan in Engelstalige artikelen van Chinese media. De gedachtegang hierachter zou zijn dat Chinezen zelf nauwelijks gebruik maken van Engelstalige Chinese media. Een onderzoek naar Chineestalige artikelen over de omstrede wetten zou veel meer inzicht verschaffen over het verschil tussen het Chinese mediasysteem en het Nederlandse mediasysteem.

Literatuur

- Akhavan-Majid, R. & Ramaprasad, J. (1998). Framing and ideology: A comparative analysis of us and chinese newspaper coverage of the fourth united nations conference on women and the ngo forum. *Mass Communication & Society*, 1, 131-152.
- Akhavan-Majid, R. & Ramaprasad, J. (2000). Framing beijing: Dominant ideological influences on the american press coverage of the fourth un conference on women and the ngo forum. *International Communication Gazette*, 62(1), 45-59. doi: 10.1177/0016549200062001004
- Altheide, D. (2001). Media hegemony: A failure of perspective. *Public Opinion Quarterly*, 48, 476-490.
- Beaudoin, C. (2007, december). Sars news coverage and its determinants in china and the us. *International Communication Gazette*, 69(6), 509-524. doi: 10.1177/1748048507082839
- Benford, R. & Snow, D. (2000). Framing processes and social movements: An overview and assessment. *Annual Review of Sociology*, 26, 611-639. doi: 10.1146/annurev.soc.26.1.611
- Carragee, K. (1991). News and ideology: An analysis of coverage of the west german green party. *The New York Times. Journalism Monographs*, 128, 1-30.
- Carragee, K. & Roefs, W. (2004). The neglect of power in recent framing research. *Journal of Communication*, 54(2), 214-233. doi: 10.1111/j.1460-2466.2004.tb02625.x
- Chan, A. (2002). From propaganda to hegemony: Jiaodian fangtan and china's media policy. *Journal of Contemporary China*, 11(30), 35-51. Verkregen van <http://dx.doi.org/10.1080/10670560120091138> doi: 10.1080/10670560120091138
- Chan, A. (2009). *Orientalism in sinology*. Academica Press.
- Chong, D. & Druckman, J. (2007). Framing theory. *Annual Review of Political Science*, 10, 103-126. doi: 10.1146/annurev.polisci.10.072805.103054
- D'Angelo, P. (2002, December). News framing as a multiparadigmatic research program: A response to entman. *Journal of Communication*, 52(4), 870-888. doi: 10.1111/j.1460-2466.2002.tb02578.x
- De Vreese, C. (2005). News framing: Theory and typology. *Information Design Journal*, 13(1), 51-62.
- Entman, R. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51-58.
- Entman, R. (2004). *Projections of power: Framing news, public opinion, and u.s. foreign policy*. Chicago: University of Chicago Press.

- Esser, F. & D'Angelo, P. (2003, Januari). Framing the press and the public process, a content analysis of meta-coverage in campaign 2000 network news. *American Behavioral Scientist*, 46(5), 617-641. doi: 10.1177/0002764202238489
- Feng, M., Brewer, P. & Ley, B. (2012). Framing the chinese baby formula scandal: a comparative analysis of us and chinese news coverage. *Asian Journal of Communication*, 22(3), 253-269. doi: 10.1080//01292986.2012.662517
- Fu, H. (2005, december). Re-education through labour in historical perspective. *The China Qu*, 184, 811-830. Verkregen van http://journals.cambridge.org/article_S0305741005000512 doi: 10.1017/S0305741005000512
- Gamson, W. & Lasch, K. (1983). The political culture of social welfare policy. In E. Spiro S.E. & Yuchtman-Yaar (red.), *Evaluating the welfare state. social and political perspectives* (p. 397-415). New York: Academic Press.
- Gamson, W. & Modigliani, A. (1989). Media discourse and public opinion on nuclear power: A constructionist approach. *American Journal of Sociology*, 95, 1-37.
- Gans, H. (1979). *Deciding what's news: A study of cbs evening news, nbc nightly news, newsweek, and time*. New York, NY: Vintage Books.
- Gitlin, T. (1980). *The whole world is watching: Mass media in the making and unmaking of the new left*. Berkeley: University of California Press.
- Gramsci, A. (1971). *Selections from the prison notebooks* (E. . T. Q. Hoare & G.N. Smith, red.). Londen: Lawrence & Wishart.
- Hallin, D. & Mancini, P. (2004). *Comparing media systems: Three models of media and politics*. Cambridge University Press.
- Hallin, D. & Mancini, P. (2011). *Comparing media systems beyond the western world*. Cambridge University Press.
- Hesketh, T., Lu, L. & Xing, Z. (2005). The effects of china's one-child family policy after 25 years. *The New England Journal of Medicine*, 353(11), 1171-1176.
- Isaacs, H. (1958). *Scratches on our minds: American views of china and india* (1980e dr.). New York: M. E. Sharpe.
- Jones, D. (2001). *The image of china in western social and political thought*. New York: Palgrave.
- Kahneman, D. & Tversky, A. (1984). Choices, values, and frames. *American Psychologist*, 39(4), 341-350.
- Kobland, C., Du, L. & Kwon, J. (1992). Influence of ideology in news reporting: Case study of new york times coverage of student demonstrations in china and south korea. *Asian Journal of Communication*, 2, 64-77.
- Latham, K. (2000). Nothing but the truth: News media, power and hegemony in south china. *The China Quarterly*, 163, 633-654.
- Matthes, J. & Kohring, M. (2008). The content analysis of media frames: Toward improving reliability and validity. *Journal of Communication*, 58, 258-279. doi: 10.1111/j.1460-2466.2008.00384.x
- McCargo, D. (2012). Partisan polyvalence: Characterizing the political role of asian media. In *Comparing media systems beyond the western world* (p. 201-223). Cambridge

University Press.

- Meijer, P. (2014). *Red dragon or white knight?: Analysing dutch news coverage on the people's republic of china* (niet-gepubliceerd). Universiteit Leiden, Leiden, Nederland.
- Nisbet, M. (2010). Knowledge into action: Framing the debates over climate change and poverty. In P. D'Angelo & J. Kuypers (red.), *Doing news framing analysis: Empirical and theoretical perspectives* (p. 43-83). New York: NY: Routledge.
- Pan, Z. & Kosicki, G. (1993). Framing analysis: An approach to news discourse. *Political Communication*, 10(1), 55-75.
- Pan, Z., Lee, C., Chan, L. & So, C. (1999). One event, three stories: Media narratives of the handover of hong kong in cultural china. *Gazette*, 61(2), 99-112.
- Reese, S. (2010). Finding frames in a web of culture: The case of the war on terror. In P. D'Angelo & J. Kuypers (red.), *Doing news framing analysis: Empirical and theoretical perspectives* (p. 17-42). New York: NY: Routledge.
- Ryckmans, P. (1984). Orientalism and sinology. *Asian Studies Association of Australia. Review*, 7(3), 18-20. doi: 10.1080/03147538408712296
- Said, E. (1978). *Orientalism*. New York: Pantheon Books.
- Scheufele, D. (1999). Framing as a theory of media effects. *Journal of Communication*, 49(1), 103-122.
- Scheufele, D. (2000). Agenda-setting, priming, and framing revisited. another look at cognitive effects of political communication. *Mass Communication & Society*, 3(2/3), 297-316.
- Schreier, M. (2012). *Qualitative content analysis in practice*. Londen: Sage.
- Semetko, H. & Valkenburg, P. (2000). Framing european politics: A content analysis of press and television news. *Journal of Communication*, 50, 93-109.
- Strauss, A. & Corbin, J. (1998). *Basics of qualitative research: Techniques and procedures for developing grounded theory*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
- Tewksbury, D., Jones, J., Peske, M., Raymond, A. & Vig, W. (2000, December). The interaction of news and advocate frames: Manipulating audience perceptions of a local public policy issue. *Journalism and Mass Communication Quarterly*, 77(4), 804-829. doi: 10.1177/107769900007700406
- Tuchman, G. (1978). *Making news: A study in the construction of reality*. New York, NY: Free Press.
- Van Gorp, B. (2004). *Framing en het interpreteren van nieuws: Een experimenteel onderzoek naar de effecten van frames*. Antwerpen, België: Universiteit Antwerpen.
- Van Gorp, B. (2005). Where is the frame?: Victims and intruders in the belgian press coverage of the asylum issue. *European Journal of Communication*, 20, 484-507. doi: 10.1177/0267323105058253
- Van Gorp, B. (2006a). Een constructivistische kijk op het concept framing. *Tijdschrift voor Communicatiewetenschap*, 34(3), 246-256.
- Van Gorp, B. (2006b). *Framing asiël: Indringers en slachtoffers in de pers*. Leuven: Acco Uitgeverij.
- Van Gorp, B. (2007a). The constructionist approach to framing: Bringing culture back in.

- Journal of Communication*, 57(1), 60-78. doi: 10.1111/j.0021-9916.2007.00329.x
- Van Gorp, B. (2007b). Het reconstrueren van frames via inductieve inhoudsanalyse: uitgangspunten en procedures. *KWALON*, 35(2), 13-18.
- Van Gorp, B. (2010). Strategies to take subjectivity out of framing analysis. In P. d'Angelo & J. Kuypers (red.), *Doing news framing analysis: Empirical and theoretical perspectives* (p. 84-109). New York, NY: Routledge. Verkregen van http://books.google.nl/books?id=9jSMagAAQBAJ&pg=PA84&lpq=PA84&dq=Strategies+to+take+subjectivity+out+of+framing+analysis&source=bl&ots=pjxVeEJRqE&sig=Gr-j89oFGLqbXCZjPU-Jyxa_8WU&hl=nl&sa=X&ei=4rBoU77qKcHwPKXbgYgM&redir_esc=y#v=onepage&q=Strategies%20to%20take%20subjectivity%20out%20of%20framing%20analysis&f=false
- Van Gorp, B. & Van der Goot, M. (2009). Van frankenstein tot de goede moeder: de inzet van frames in de strategische communicatie over duurzaamheid. *Tijdschrift voor Communicatiewetenschap*, 37(4), 303-316.
- Van Gorp, B. & Vercruyse, T. (2012). Frames and counter-frames giving meaning to dementia: A framing analysis of media content. *Social Science & Medicine*, 74, 1274-1281.
- Vulkovich, D. (2008, november 1). Uncivil society, or, orientalism and tiananmen, 1989. *Cultural Logic: An Electronic Journal of Marxist Theory and Practice*.
- Vulkovich, D. (2013). *China and orientalism: Western knowledge production and the prec.* Routledge.
- Wang, F. (2005). Can china afford to continue its one-child policy? *AsiaPacific*, 77, 1-12.
- Wu, M. (2006). Framing aids in china: A comparative analysis of us and chinese wire news coverage of hiv/aids in china. *Asian Journal of Communication*, 16(3), 251-272. doi: 10.1080/01292980600857781
- Zhang, L. & Min, Y. (2013). Effects of entertainment media framing on support for gay rights in china: Mechanisms of attribution and value framing. *Asian Journal of Communication*, 23(3), 248-267. doi: 10.1080/01292986.2012.739187
- Zhao, Y. (2011). Understanding china's media system in a world historical context. In D. Hallin & P. Mancini (red.), *Comparing media systems beyond the western world* (hfdst. 8). Cambridge University Press.

Bijlage A: Lijst van de concepten

Fouten gemaakt door lagere overheid

- Oproep voor transparantie
- Lagere overheid maakt administratieve fouten bij boetes
- Petitie

Kritiek

- Burgers op overheid
 - Wetten behandelen niet iedereen gelijk
 - * VIP en rijke burgers
 - Ontwijken van de regels
- Voeren druk op overheid voor verandering
- Buitenland op China

Nadere verklaring/verduidelijking van veranderde wetten

- Tweeling
- Burgers stellen vragen over wetsverandering
- Vervangen van laojiao
- Propaganda

Eerste stap van het verbeteren van de wetten voor een balans

Eerste stap naar groter doel

- Tweekindpolitiek
- Familiewetgeving moet worden behouden
- Verbeteren juridisch systeem
- Afschaffing
- Modernisatie
- Koersverandering

Huidige verandering op dit moment?

- Nieuw tijdperk
- Het juiste moment voor verandering
- Too little, too late
- Te kleine stap, verandert weinig
- Symbolisch gebaar
- Toneelstuk van de overheid (voor het buitenland)
- Verandering staat al jaren op de agenda
 - Voldoen aan verwachtingen van burgers
 - Overheid onder druk om wetten te veranderen
 - Oud erfstuk

- Past in trend
 - Beschermen van de burgers
 - Inhaalslag verloren decennium
 - Grote stappen zoals Deng Xiaoping en Mao Zedong
- Reden voor verandering
- Veranderde situatie maakt wet onhandig/onnodig
 - Aanpassen aan nieuwe situatie
 - Laojiao overbodig door verbeterde wetten
 - Mensenrechten verbeteren
- Traditionele waarden
- Grote familie
 - Zoon voortzetten van familielijn
 - Veranderen door huidige situatie
 - Kleine gezinnen
- Historische missie volbracht
- Bevolkingsgroei inperken
- Historisch juist
- Verdedigen van de wetten
 - Wereldwijd waardering
 - Uit de armoede trekken
 - Verbeterde vrouwenpositie
- Participatie van burgers
- Survey
 - Wie wil er nog een kind
 - Een indruk krijgen van de situatie
 - Discussie op internet
- Reactie op veranderde wetten
- Burgers
 - Willen gebruik maken van de veranderingen
 - * Voordelen van broer/zus
 - Willen geen gebruik maken van de veranderingen
 - * DINK
 - * Kinderen zijn te duur
 - * Negatieve impact op werkgelegenheid
 - Buitenland stemt toe
- Aankondiging van verandering
- Verslag derde plenum
- Overheid transparant naar burgers
- Bezig met het aanpassen van de wet
 - Transparantie van wet
 - Concrete verandering
- Geschiedenis van de wet

- Invloed overschat

Officiële statistieken/geschatte cijfers

Uitzondering op de wet

Boete bij overtreding van de wet

Problemen veroorzaakt door oude wetten

- In tegenstelling tot andere wetten
- Demografische problemen
 - Vergrijzing
 - * China wordt oud voordat het rijk wordt
 - Sekseratio scheef
 - Beroepsbevolking krimpt
- Sociale problemen
 - Braindrain door urbanisatie
 - Wie zorgt voor de ouders?
 - 4-2-1 verzorging
 - Kinderen worden behandeld als kleine keizertjes
 - Overheid bemoeit zich met het privéleven
 - Verloren generatie
 - Rechten van het kind geschonden
 - Geen opvolger
 - Handhaven van wet
 - Competitieve maatschappij
- Slachtoffers van de wetten
 - Onschuldig veroordeeld tot werkkampen
 - Zonder proces in werkkamp
 - Zwarte kinderen
 - Politieke gevangenen opgesloten
 - Gedwongen voorbehoedsmiddelen/abortus
 - Ouders zonder kind (bereaved parents)
 - * Subsidiëren
- Economische problemen

Problemen door overbevolking

- Economische problemen
- Sociale problemen

Implementatie

- Voorbereidingen van veranderde wetten
 - Vervangen van werkkampen
 - Community correction center
- Goed gecoördineerd
- Wie heeft de verantwoordelijkheid?
- Gevaar voor maatschappelijke onrust
- Ouders wachten ongeduldig

- Gevaar te snelle/grote groei
- Door regionale overheid
 - Tijdschema
 - * Geen tijdschema, geen zekerheid
 - Afhankelijk van lokale omstandigheden
 - Lokale bestuurders wellicht onwillig
 - Publieke/sociale diensten
 - * Groeiende vraag
 - * Diensten verbeteren
 - Bevallingsbedden
 - * Angst voor druk op diensten
 - * Geen druk op diensten
 - Nadenken over wetsverandering
 - Aanpassen van de wet

Impact van veranderde wetten

- Controleerbaar en handelbaar
- Verwachte impact demografie
- Economische groei
 - Babymarkt ziet kans
 - Beurs
 - Ouderenzorg
- Sociale groei
- Grote impact familie, kleine impact land
- Verandering komt te laat voor sommigen
- Goed voor individu en land
 - Zhang Yimou
- Slecht voorbeeld als publiek persoon
- Geen speciale behandeling
- Als waarschuwing voor anderen

Tang Hui

Terloops

- Als reden voor een probleem
- Chinese situatie als voorbeeld
- Adoptie mag niet de wet overtreden

Bijlage B: Selectie van het bronmateriaal

Alle artikelen die opgenomen zijn in het corpus, zijn via de websites van de diverse media geselecteerd. Concreet houdt dit in dat voor de Chinese kant gebruik gemaakt is van de Engelstalige websites van *Xinhua* (<http://www.xinhuanet.com/english/>) en *People's Daily* (<http://english.peopledaily.com.cn/>). Voor de Nederlandse media is gebruik gemaakt van de website van *LexisNexis* (<http://academic.lexisnexis.nl/>), de website van de *NOS* (<http://nos.nl/>) en de website van *RTL Nieuws* (<http://www.rtlnieuws.nl/>). De websites zijn begin december 2014 geraadpleegd.

Alle websites zijn voorzien van hun eigen zoekmachines, die gebruikt zijn voor de selectie van het bronmateriaal.

Op de Engelstalige Chinese mediawebsites is er gebruik gemaakt van de volgende zoektermen: Birth Control, Family Planning Policy, One-child Policy, Laojiao, Reeducation en Labor Camp. In eerste instantie zijn alle artikelen die uit deze zoektermen voortkwamen met een publicatiedatum tussen 1 mei 2013 en 31 mei 2014 opgenomen in het corpus.

Op de Nederlandse mediawebsites is er gebruik gemaakt van de volgende zoektermen: Eenkindpolitiek, Eenkindbeleid, Laojiao, Heropvoedkampen, Werkkampen China, Heropvoedingskamp. Ook hiervan zijn alle artikelen die uit deze zoektermen voortkwamen met een publicatiedatum tussen 1 mei 2013 en 31 mei 2014 in eerste instantie opgenomen in het corpus.

Om te voorkomen dat er artikelen opgenomen werden in het corpus die niet relevant zijn voor het onderzoek van deze scriptie, zijn er vantevoren enkele aanvullende eisen opgesteld.

Ten eerste zijn alle artikelen met in de dateline een plaatsnaam buiten China¹ niet in het corpus opgenomen. Concreet betekende dit dat berichten over bijvoorbeeld werkkampen in Nazi-Duitsland of familiewetgeving in andere landen buiten de selectie vielen. Xinhua maakt gebruik van zogenaamde Flash-berichten². Om te voorkomen dat dit soort artikelen in het corpus zijn opgenomen, zijn er van Xinhua alleen artikelen geselecteerd met in de dateline een plaatsnaam gelegen in China.

Na de selectie van het bronmateriaal zijn er uiteindelijk 1049 artikelen opgenomen in het corpus. 691 berichten zijn afkomstig van de Chinese media (Xinhua: 412, People's Daily: 279) en 358 berichten van de Nederlandse media.

Er zijn 801 artikelen die te maken hebben met de eenkindpolitiek³ en 249 artikelen die

¹China is hierbij een breed begrip, ook plaatsen die in de speciale administratieve regio's van de Volksrepubliek China (bijvoorbeeld Hongkong) en Taiwan liggen zijn meegerekend.

²Berichten van slechts één regel, die binnen enkele minuten gevolgd worden door een bericht van één alinea.

³Berichten die geselecteerd zijn aan de hand van de volgende zoektermen: Birth Control, Family Planning Policy, One-child Policy, Eenkindpolitiek en Eenkindbeleid.

te maken hebben met het 'heropvoeding door arbeid' -systeem⁴.

⁴Berichten die geselecteerd zijn aan de hand van de volgende zoektermen: Laojiao, Reeducation, Labor Camp, Heropvoedkampen, Werkkampen China, Heropvoedingskamp.

Bijlage C: Verwijderen van irrelevante artikelen

Na de eerste codeerronde bleek een groot aantal artikelen niet relevant voor de opzet van dit onderzoek. De irrelevante artikelen bestaan grofweg uit twee soorten artikelen.

Ten eerste dubbele artikelen. Dit betreft berichten die zowel door *Xinhua* als door *People's Daily* op de website zijn gepost, maar ook persberichtenkopij in het Nederlandse medialandschap¹. Sommige artikelen gaan zowel over de eenkindpolitiek als over het 'heropvoeding door arbeid'-systeem. Deze artikelen zijn in eerste instantie meer dan één keer opgenomen in het corpus. Na de eerste codeerronde zijn de dubbele berichten verwijderd. Om te controleren of dubbele artikelen werkelijk identiek zijn, heb ik gebruik gemaakt van een vergelijkingswebsite (<http://www.textdiff.com>).

Ten tweede artikelen die niet over de omstreden wetten gaan. Na de eerste codeerronde bleek dat er een groot aantal artikelen niet over de omstreden wetten gaan. Grotendeels valt dit te wijten aan de zoekmachines van de websites van de Chinese media. De functie om te zoeken op een zoekterm die meer dan één woord bevat, werkt niet optimaal. Om niet het risico te lopen relevante artikelen te missen, heb ik ervoor gekozen deze functie niet te gebruiken. Het nadeel van deze werkmethode is dat de zoekmachines bij een zoekterm als *family planning policy* alle artikelen weergeeft waarin *family* of *planning* of *policy* staat. Artikelen waar de volledige zoekterm niet in voor komt zijn na een eerste codeerronde verwijderd.

Daarnaast zijn er ook artikelen die wel de volledige zoekterm bevatten, maar toch irrelevant zijn. Ook zijn er artikelen die de volledige zoekterm bevatten, maar waar geen *framing devices* of *reasoning devices* instaan die een frame kunnen activeren. Deze artikelen zijn pas bij latere codeerrondes verwijderd.

¹Dubbele berichten zijn alleen buiten het corpus gehouden wanneer alles exact hetzelfde is. Wanneer de titel niet hetzelfde is, of wanneer er iets aan het bericht toegevoegd en/of veranderd is, zijn beide berichten in het corpus opgenomen.